स्वामी दत्तावधूत विरचित

संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्र

महत्त्वाच्या सूचना

- श्रीपाद श्रीवल्लभ, नृसिंह सरस्वती दत्तात्रेयांनी आबालवृद्धांसाठी या ग्रंथाची निर्मिती केली आहे.
- श्रीगुरुचरित्राचे फळ या ग्रंथाच्या श्रवण-पठणाने प्राप्त होईल.
- संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्र हा अत्यंत प्रासादिक ग्रंथ आहे; तरी सर्वांनी या ग्रंथाचे पावित्र्य राखावे.
- हा ग्रंथ पवित्र स्थानी राहील, याची खबरदारी घ्यावी.
- शुचिर्भूत होऊन हा ग्रंथ वाचावा.
- स्त्रियांनी हा ग्रंथ वाचण्यास हरकत नाही.

ॐ वनिता बुक्स, मुंबई-४०० ०१२.

प्रथम आवृत्ती
दत्तजयंती,२०००

पंचविसावी आवृत्ती
माघ पौर्णिमा (फेब्रुवारी),२०२०

सव्विसावी आवृत्ती : दसरा, (ऑक्टोबर) २०२०

● **प्रकाशक** ●
ॐ वनिता बुक्स
बी – २१३ सात आसरा सहकारी गृहनिर्माण संस्था (पानवाला चाळ),
डॉ. एस. एस. राव मार्ग, लालबाग, मुंबई – ४०० ०१२. दूरध्वनी – (०२२) २४१८७३३९

मूल्य : रु. ५०/-

• सद्भक्तांचे अनुभव •

श्रीपाद श्रीवल्लभ, श्री नरसिंह सरस्वती, प्रभु दत्तात्रेयांच्या कृपेने **संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्र** हा ग्रंथ इ. स. २००० मध्ये प्रसिद्ध झाला. सद्भक्तांनी या ग्रंथाचे अत्यंत उत्साहाने स्वागत केले. असंख्य भक्तांना या ग्रंथाच्या पठणाने अनेक दिव्य अनुभव आले. त्यातील अत्यंत महत्त्वाचे अनुभव खाली देत आहे.

ॲडव्होकेट प्रभाकर मुळे हे गेली काही वर्षे श्रीस्वामी दत्तावधूत यांनी लिहिलेल्या पुस्तकांचे व पोथ्यांचे वाचन करतात. त्यांना या सेवेचे विलक्षण अनुभव आलेले आहेत. डिसेंबर २००० मध्ये श्रीदत्तजयंतीच्या दिवशी भगवान् श्रीदत्तात्रेयांनी त्यांना स्वप्नात दर्शन देऊन एक विशिष्ट मंत्र दिला व त्याचा जप करण्यास सांगितले,''आत्तापर्यंत तू जी काही सेवा केलीस त्याने तुझे गतजन्मींचे प्रारब्ध शुद्ध झाले असून, या पुढे तू जी काही सेवा करशील त्याचा उपयोग तुझ्या पुढील जन्मांसाठी होईल'' असे सांगितले. श्री. प्रभाकर मुळे यांनी **संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्र, श्री स्वामी समर्थ सप्तशती, श्री दुर्गा सप्तशती** इत्यादी, स्वामी दत्तावधूतांनी लिहिलेल्या सद्ग्रंथांचा समाजात प्रसार केला. त्यांनी ज्यांना ज्यांना ग्रंथ वाचण्यास सांगितले, त्या सर्वांनाही चांगले अनुभव आले. एकदा त्यांच्याकडे एक पति – पत्नी वकिली सल्ला घेण्यासाठी आले. ''सून बरोबर वागत नाही, भांडणे करते व न सांगता माहेरी निघून जाते.'' अशी त्यांची तक्रार होती. मुलाला घटस्फोट मिळवून द्यावा अशी विनंती सासऱ्याने श्री. प्रभाकर मुळे यांना केली. त्यासाठी आवश्यक तो खर्च करण्यास ते तयार होते.

श्री. प्रभाकर मुळे यांनी त्यांची समजूत घातली व **संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्र** हा ग्रंथ त्यांना वाचण्याचा सल्ला दिला व आपल्या जवळील ग्रंथ त्यांना देऊ लागले.

वकिलांचा हा विचित्र सल्ला ऐकून सासरेबुवा चक्रावले, परंतु सासूने पोथी घेतली व, ''मी जरूर वाचेन,'' असे

सांगितले.

त्यानंतर आठ-दहा दिवसांनी ते दोघे परत श्री. प्रभाकर मुळे वकिलांकडे आले व त्यांनी श्री. प्रभाकर मुळे यांना पुढील प्रमाणे हकिकत सांगितली. सासरेबुवा म्हणाले,''माझी तर मुळीच श्रद्धा नव्हती, परंतु माझ्या बायकोने **संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्र** वाचण्यास सुरुवात केल्यानंतर आमच्या घरातील वातावरणच पालटून गेले. घरात एक प्रकारची शांतता निर्माण झाली. एक प्रकारचे आनंदाचे वातावरण निर्माण झाले. तिसऱ्या दिवशी सून घरी परत आली. तिच्या स्वभावातही बराच फरक झाला. आता आम्ही सुखी आहोत.'' असे म्हणून त्यांनी श्री. प्रभाकर मुळे यांना शाल व श्रीफळ अर्पण केले. एकदा श्री. प्रभाकर मुळे यांनी निवस्कर नावाच्या एका सद्गृहस्थांना भेटून सांगितले, ''मी तुम्हाला काही सद्ग्रंथ भेट देणार आहे. तुम्ही रविवारी जरूर माझ्याकडे या!'' या गोष्टीचा निवस्कर यांना विसर पडला. शनिवारी रात्री निवस्करांच्या पत्नीच्या स्वप्नामध्ये अक्कलकोटचे श्री स्वामी समर्थ आले व म्हणाले, ''तुझ्या नवऱ्याला उद्या मुळे यांच्याकडे पुस्तके घेण्यास पाठव!'' असे म्हणून अक्कलकोट स्वामी अदृश्य झाले. हा अनुभव ऐकून निवस्करांना अतिशय धन्य वाटले. त्यांनी श्री. मुळे यांच्याकडे येऊन हा अनुभव सांगितला व श्रद्धेने पुस्तके घेतली.

श्री. प्रभाकर मुळे यांच्या परिचयाचे एक वयस्कर गृहस्थ होते. त्यांच्या मुलाचे व त्यांचे संबंध दुरावले होते. सूनही त्यांच्याशी व्यवस्थित वागत नसे. या गृहस्थांचा मुलगा व सून हे मुंबईच्या बाहेर रहात असत. मुलगा आपल्या वडिलांना भेटायला येत नसे व फोनही करीत नसे. त्यामुळे हे गृहस्थ बेचैन असायचे. श्री. मुळे यांनी त्यांना **संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्र** दिले व ही पोथी रोज पूर्ण वाचायला सांगितली. त्या गृहस्थाने ही पोथी वाचण्यास सुरुवात केल्यानंतर त्यांच्या मुलाचा त्यांना फोन आला. हळूहळू त्यांचे संबंध सुधारले. आता मुलगा व सून अधूनमधून त्यांच्याकडे येतात व राहतात. मुलगा

नास्तिक होता, तो सुद्धा आता देवपूजा करतो व उपवास करतो. आता ते वयस्कर गृहस्थ आनंदात जीवन जगत आहेत.

स्वाती साटमकर यांच्या घरामध्ये काही दुष्टशक्तींचे अस्तित्त्व होते. त्यामुळे घरात सुखशांती नव्हती. त्यांचा नऊ वर्षांचा मुलगा कामेश अतिशय विचित्र वागत असे. शाळेत जात नसे व अभ्यासही करत नसे. तो भडकला की आईला मारायला धावत असे. स्वाती साटमकर यांची मैत्रिण सुनिताने, स्वाती साटमकर यांना **संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्र** दररोज वाचण्याचा सल्ला दिला. त्याप्रमाणे त्यांनी **संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्र** दररोज वाचण्यास सुरुवात करताच घरातील वातावरण पालटले. मुलगा व्यवस्थित शाळेत जाऊ लागला. अभ्यास करू लागला. सर्व विस्कटलेली घडी ठीक झाली.

तसेच **संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्र** वाचण्यास सुरुवात केल्यानंतर अनेक लोकांचे आजारपण व त्यांच्या संसारिक अडचणी दूर झालेल्या आहेत. त्या सर्व विस्तार भयास्तव देता येत नाहीत. अशा प्रकारे श्रीपाद श्रीवल्लभ, श्री नृसिंह सरस्वती, श्री स्वामी समर्थ, प्रभू दत्तात्रेय **संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्राच्या** रूपाने भाविकांच्या कल्याणाचे कार्य करीत आहेत.

गुरुपौर्णिमा, ५ जुलै २००१

–प्रकाशक

● एका पोलिसाचा अनुभव ●

या पोलिसाचे नाव पवार. सुमारे १८ वर्षे याला पिशाच्च बाधेचा त्रास होता. एक पिशाच्च याच्या कानामध्ये चोवीस तास काहीतरी बोलत असे. त्याला सुखाने झोपू देत नसे. पिशाच्च जेव्हा त्याच्या अंगात येऊन त्याच्याशी बोलत असे तेव्हा त्याचे हात, पाय, तोंड वाकडे होत असत व बघणाऱ्याला भयानक दृश्य दिसत असे. १८ वर्षे या त्रासाने पवार हैराण झालेला होता. ही बाधा जाण्यासाठी त्याने अनेक उपाय केले. अखेरीस एक दिवस त्याच्या जीवनात तो भाग्याचा क्षण

आला.

एक दिवस श्री स्वामी दत्तावधूत यांनी लिहिलेले **भारतीय गूढविद्या** हे पुस्तक त्याच्या वाचनात आले व वातावरणातील चांगल्या वाईट शक्तींचे ज्ञान त्याला मिळाले. म्हणून त्याने श्री स्वामी दत्तावधूतांची जी पुस्तके मिळाली, ती वाचून काढली व एक दिवस श्री स्वामी दत्तावधूतांची माहिती मिळविण्यासाठी तो वनिता बुक्सच्या ऑफिसमध्ये आला.

वनिता बुक्सचा सेवक प्रकाश याला त्याने आपली सर्व हकिकत सांगितली. प्रकाश म्हणाला, स्वामी दत्तावधूतांसंबंधी मला काही सांगता यायचे नाही, कारण ते नेहमी एकांतवासात राहतात. मीच अद्याप त्यांना पाहिलेले नाही. परंतु त्यांनी काही पोथ्या लिहिल्या आहेत. या पोथ्यांच्या वाचनाने लोकांच्या समस्या सुटतात, असे म्हणून प्रकाशने **संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्र** पवारच्या समोर ठेवले. **संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्राकडे** दृष्टी जाताच पवारच्या अंगात पिशाच्चाचा संचार झाला. त्याचे अंग वाकडे तिकडे झाले. ते पिशाच्च पवारला सांगू लागले, ''या पोथीला हात लावू नकोस, ही खूप दिव्य पोथी आहे, माझे अंग भाजले जात आहे, तू ताबडतोब येथून निघ, नाही तर तुला मारून टाकीन!'' अंगातून पिशाच्च निघून गेल्यानंतर पवारने सर्व हकिकत प्रकाशला सांगितली. यावर प्रकाश म्हणाला, ''मग, तर तुम्ही हे **संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्र** घ्याच! जळून जाऊ दे त्या पिशाच्च शक्तीला!''

पवारने **संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्र** घेतले व घरी गेला. आठ-दहा दिवसांनी पवार परत आला व प्रकाशला म्हणाला, ''खरंच! **संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्र** एक दिव्य ग्रंथ आहे. बाधा जाण्यासाठी मी अनेक साधू संतांकडे गेलो, अनेक उपाय केले, परंतु माझी बाधा काही गेली नाही. **संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्र** वाचनास सुरुवात केल्यानंतर मला एक स्वप्न पडले- स्वप्नामध्ये हिरव्यागार मैदानात मी उभा आहे. जवळच एक तुडुंब पाण्याने भरलेली विहीर दिसली. विहीरीचे पाणी स्फटिकासारखे

स्वच्छ होते. अचानक तेथे एक सत्पुरुष प्रकट झाले. ते साक्षात् दत्तमहाराज होते. ते मला म्हणाले, ''विहीरीतून आंघोळ करून ये! मी तुला एक मंत्र देतो. त्या मंत्राच्या जपाने तू सुखी होशील!'' मी विहीरीतून आंघोळ करून आलो. त्यांनी मला '**श्रीदत्त जय दत्त**' मंत्र दिला व म्हणाले, ''या मंत्राचा जप सतत करीत राहा. तुझे सर्व कष्ट दूर होतील.'' इतक्यात एक काळी भयंकर आकृती तेथे आली व श्री दत्तमहाराजांना म्हणाली, ''दिसेल त्या व्यक्तीचा तुम्ही उद्धार करता, भेटेल त्या व्यक्तीला मंत्र देता, तुम्ही असे करत राहिलात तर आम्ही काय करायचे?'' यावर श्री दत्तमहाराज म्हणाले, ''तुझे काम तू कर, माझे काम मी करतो!'' माझे स्वप्न संपले. दुसऱ्या दिवसापासून मी '**श्रीदत्त जय दत्त**' असा जप अखंड करण्यास सुरुवात केली. **संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्राचे** वाचन व जप यांनी माझी बाधा पूर्णपणे निघून गेली व मी आता पूर्णपणे सुखी आहे.

● माहात्म्य नृसिंहवाडीचे ●

सांगली येथील नाना मुरलीधर झांबेड यांना बरीच वर्षे वाईट शक्ती त्रास देत होत्या. कोणीतरी त्यांना बेळगाव येथील एका पीराची माहिती दिली. त्यामुळे ते बेळगावला पीराकडे गेले. त्या पीराने त्यांना दत्तभक्ती करण्यास सांगितले. पीराच्या आदेशाप्रमाणे नाना दत्तभक्ती करू लागले. दत्ताला १०८ प्रदक्षिणा घालू लागले व दत्त मंत्राचा २० लाख जप केला.

एक दिवस श्री स्वामी दत्तावधूत यांनी लिहिलेली पुस्तके त्यांना वाचण्यास मिळाली. नानांनी सर्व पुस्तके वाचून काढली व त्यांनी आपल्या जीवनामध्ये काही बदल केले. '**श्रीदत्त जय दत्त**' असा जप व दानधर्म करण्यास सुरुवात केली. **संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्र** दररोज जमेल तितके वेळा वाचण्यास सुरुवात केली. अशा प्रकारे उपासना सुरू केल्यानंतर त्यांना नरसोबावाडीला जाण्याची प्रेरणा मिळाली. नाना अधून-मधून नरसोबावाडीला जाऊ लागले. प्रदक्षिणा घालू लागले व

तेथे बसून **संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्र** वाचू लागले. या उपासनेने त्यांचे सर्व कष्ट दूर झाले. नरसोबावाडीच्या अकराव्या वारीच्या वेळी एका तेज:पुंज साधूचे दर्शन नानांना झाले. त्यांना काहीतरी पैसे द्यावेत म्हणून नानांनी खिशात हात घातला. तोपर्यंत ते तेज:पुंज साधू अदृश्य झाले. त्याच दिवशी त्यांना बेळगावच्या पीराचा निरोप मिळाला म्हणून ते बेळगावला गेले. तेथील पीराने त्यांना सांगितले, ''गुरु दत्तात्रेयांचे दर्शन तुला झालेले आहे. तू जी उपासना करतोस तीच उपासना चालू ठेव. म्हणजे **संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्र** वाचन, पुस्तकांची सेवा, दान-धर्म व जप या गोष्टी चालू ठेव,'' असे सांगितले. ही सर्व हकिकत नाना झांबेड यांनी पत्राने आम्हाला कळविली. हे पत्र आम्हाला ५ ऑगस्ट २००५ रोजी मिळाले. असंख्य भक्तांचे असंख्य अनुभव आम्हाला नित्य ऐकण्यास मिळत आहेत. आम्हाला मार्गदर्शन करा अशी पत्रेही येत आहेत. त्या सर्वांना आमचे एकच सांगणे आहे. ''दत्तभक्ती करा, दान करा व श्री स्वामी दत्तावधूतांची पुस्तके वाचा! या पेक्षा आम्ही जास्त काय सांगणार!''

१२ ऑगस्ट २००५ **– प्रकाशक**

सहाव्या आवृत्तीची प्रस्तावना

● कर्ज फिटले ●

सांगलीमध्ये एक सज्जन गृहस्थ होते. त्यांच्या डोक्यावर खूप कर्ज होते. अक्षरश: लोकांची तोंडे चुकवून ते दिवस काढीत होते. लोकांकडून घेतलेले पैसे परत करण्याची त्यांची खूप इच्छा होती, परंतु मार्ग मिळत नव्हता. एक दिवस त्यांच्या एका मित्राने त्यांना सांगितले, **संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्र** वाचल्याने अडचणी दूर होतात, मार्ग मिळतो, असा हजारो

लोकांचा अनुभव आहे. या **संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्राच्या** वाचनाने अनेकांचे कल्याण झाले आहे, माझेही झाले आहे, तू **संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्र** वाच! म्हणजे तुझेही चांगले होईल! तुलाही मार्ग मिळेल. सहा-सात दिवस **संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्र** वाचल्यावर या सज्जनांना एक विलक्षण अनुभव आला. त्यांचे एक नातेवाईक त्यांच्या घरी आले व त्यांना म्हणाले,''तू कोणा कोणाचे किती पैसे देणे आहेस ! त्या सर्वांचे पैसे मी देऊन टाकतो व तू तुझ्या सवडीप्रमाणे हळूहळू पैसे मला परत कर!'' गुरु दत्तात्रेयांची ही अद्भुत कृपा पाहून या सज्जनाच्या डोळ्यात अश्रू आले. अशा प्रकारे या सज्जनाचे संपूर्ण कर्ज श्रीदत्तकृपेने फिटले. दोन वर्षांपूर्वी आमचा एक प्रतिनिधी नरसोबावाडीला गेला असतांना या सद्गृहस्थांची भेट झाली व त्यांनी ही हकिकत आम्हाला सांगितली.

● न्यूझीलंड ●

न्यूझीलंडला कोठारे नावाचे एक गृहस्थ होते. ते अनेक अडचणींना तोंड देत होते. ते मुंबईत आले असताना त्यांना कोणीतरी **संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्र** वाचण्याचा सल्ला दिला. त्याप्रमाणे न्यूझीलंडला गेल्यानंतर त्यांनी **संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्र** वाचण्यास सुरुवात केली. त्यांच्या सर्व अडचणी दूर झाल्या. तद्नंतर पुनश्च मुंबईला येऊन त्यांनी आम्हाला **संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्राचे** अनेक अनुभव सांगितले.

● व्याधीमुक्तता ●

मुंबईतील सौ. मिस्त्री यांचा मुलगा अनेक वर्षे आजारी होता. अनेक औषधोपचार करूनही त्याला बरे वाटत नव्हते. त्याच्या आईला कोणीतरी **संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्र** वाचण्याचा सल्ला दिला. त्याप्रमाणे सौ. मिस्त्री यांनी **संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्र** वाचण्यास सुरुवात केली. तिसऱ्याच दिवशी स्वप्नात श्री दत्तमहाराज आले व म्हणाले, ''तुझ्या मुलाला बरे वाटेल!

काळजी करू नकोस!''

दुसऱ्या दिवशी ती आपल्या मुलाला पाहण्यासाठी हॉस्पिटलमध्ये गेली तेव्हा मुलगा म्हणाला, ''अनेक वर्षांनंतर आज मला खूपच बरे वाटत आहे.'' आठ-दहा दिवसांत मुलगा ठणठणीत बरा झाला व हॉस्पिटलने त्याला डिस्चार्ज दिला.

श्री स्वामी दत्तावधूत यांनी लिहिलेल्या **संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्र, श्री स्वामी समर्थ सप्तशती, श्री दुर्गा सप्तशती, श्री दुर्गा त्रिशती, श्रीदत्तलीलामृत व श्रीसिद्धलीलामृत** या पोथ्या अनेक घरांमध्ये वाचल्या जात असून, या पोथ्यांच्या वाचनाने आमचे कल्याण झाले! असे सांगणारे हजारो निरोप, पत्रे, फोनकॉल्स आत्तापर्यंत आम्हाला आले आहेत. सर्वांचे असेच कल्याण व्हावे व सर्वांना असाच सन्मार्ग मिळावा अशी आमची ईश्वरचरणी प्रार्थना! तसेच श्री स्वामी दत्तावधूत यांनी लिहिलेली आध्यात्मिक पुस्तके वाचून आध्यात्माचा खरा मार्ग आम्हाला मिळाला, आध्यात्मात प्रगती झाली, आनंद, शांती, समाधान मिळाले, घरातील वादविवाद, भांडण-तंटे दूर झाले, ध्यान लागू लागले, देवतांची दर्शने घडली, असे सांगणारी अनेक पत्रे व फोन आमच्याकडे आले आहेत. सर्वांवर ईश्वराची कृपा व्हावी, सर्वांचे जीवन सुखी व्हावे, अशी ईश्वरचरणी प्रार्थना!

दत्तजयंती, २३ डिसेंबर २००७ **-प्रकाशक**

सातव्या आवृत्तीची प्रस्तावना

● दत्तप्रभूंची अलौकिक कृपा ●

अर्चना (आळंदी-पुणे) हिने पुण्यातीलच रॉय नांवाच्या हिंदी भाषिक प्रोफेसर बरोबर लग्न केले. ही गोष्ट अर्चनाच्या सासूला अजिबात आवडली नाही. तिने अर्चनावर भयंकर अघोरी असा मारण प्रयोग केला. अर्चनाला अमावस्येच्या

अगोदर ५-६ दिवस व अमावस्येच्या नंतर ५-६ दिवस, पौर्णिमेच्या अगोदर ५-६ दिवस व पौर्णिमेच्या नंतर ५-६ दिवस अशाप्रकारे महिन्यातील सुमारे १८-२० दिवस फिट्स येऊ लागल्या. या फिट्स मुळे तिला घरातील कुठलेही काम करता येत नसे. तसेच घराच्या बाहेरही जाता येत नसे. एकदा एका स्त्रीने तिला **संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्र** वाचण्याचा सल्ला दिला. त्याप्रमाणे तिने **संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्र** वाचण्यास सुरुवात केली व तिच्या नवऱ्याने श्रीदत्त उपासना करण्यास सुरुवात केली. या उपासनेने तिला फिट्स येणे बंद झाले. परंतु फक्त अमावस्येच्या दिवशी फिट्स येत असत. म्हणजे महिन्यातून फक्त एकच दिवस फिट्स येऊ लागल्या.

अर्चना व तिचा नवरा फ्लॅटमध्ये रहात होते. त्या फ्लॅटमध्ये बाथरूमवर एक माळा होता. रॉयच्या आईचा लग्नाला विरोध होता म्हणून त्याने लग्नाच्या आधी हा फ्लॅट घेतला होता व अर्चना व रॉय दोघेही तेथे रहात होते. रॉयला मराठी येत नसल्या कारणाने तो **'श्रीदत्त जय दत्त'** असा अखंड जप करीत असे व **श्रीदत्तात्रेय स्तोत्राचे** दररोज २१ पाठ करत असे (ॐ जटाधारं पांडुरंगम् या श्रीदत्तात्रेय स्तोत्राचे).

महिन्यातून अठरा-वीस दिवस येणाऱ्या फिट्स बंद झाल्या. परंतु अमावस्येच्या दिवशी दिवस रात्र फिट्स येत असत. यातून मार्ग मिळावा म्हणून अर्चनाने **संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्र** दोन वेळा वाचण्यास सुरुवात केली व रॉयने श्रीदत्तस्तोत्राचे ३६ पाठ करण्यास सुरुवात केली.

नवीन फ्लॅटमध्ये राहण्यास येऊन जेमतेम चार महिने झाले होते. एक दिवस रॉय काहीतरी शोधण्यासाठी माळ्यावर चढला. तेथे त्याला काळ्या कापडाची एक बाहुली व टाचण्या टोचलेले एक लिंबू या वस्तू आढळल्या. त्या वस्तू घेऊन तो खाली आला व त्याने अर्चनाला विचारले, ''या वस्तू माळ्यावर कोणी ठेवल्या?'' यावर अर्चनाने उत्तर दिले, ''आपण

येथे रहायला आल्यानंतर १५-२० दिवसांनी सासूबाई आल्या होत्या व त्या माळ्यावर चढल्या होत्या.''

अर्चनाला फिट्स का येतात याचे उत्तर अर्चना व रॉय दोघांनाही मिळाले होते. रॉयने ती बाहुली व लिंबू इंद्रायणी नदीत सोडून दिले. तेव्हापासून अमावस्येच्या दिवशी येणाऱ्या फिट्सही बंद झाल्या.

श्री दत्त जयंती १२ डिसेंबर २००८. **-प्रकाशक**

आठव्या आवृत्तीच्या निमित्ताने

• विलक्षण अनुभव •

महाराष्ट्रातील असंख्य घरांमध्ये श्री स्वामी दत्तावधूतांनी लिहिलेल्या पोथ्या म्हणजे **श्री स्वामी समर्थ सप्तशती, संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्र, श्री दुर्गा सप्तशती, श्री दुर्गा त्रिशती, श्रीदत्तलीलामृत व श्रीसिद्धलीलामृत** वाचल्या जात आहेत. याशिवाय कॅनडा, अमेरिका, न्यूझीलंड, ऑस्ट्रेलिया, कटार, सौदी अरेबिया या देशातील अनेक भाविक वरील पोथ्या अतिशय श्रद्धेने वाचत आहेत. लाखो लोकांना अतिशय दिव्य अनुभव येत आहेत. हे अनुभव प्रकाशित करण्याचे ठरविल्यास सुमारे हजार पानांहून अधिक पानांचा एक ग्रंथ तयार होईल, इतके अनुभव लोकांनी आम्हाला कळविले आहेत. प्रत्येक अनुभव अतिशय विलक्षण असतो. तो ऐकल्यावर मनाला अतिशय आनंद होतो, परंतु आम्हाला पृष्ठांचे भान ठेवून लेखन करावे लागते.

श्री स्वामी दत्तावधूतांसारखे सत्पुरुष समाजाच्या कल्याणासाठी तळमळीने जरी प्रयत्न करीत असले तरी स्वार्थाला परमेश्वराच्या दरबारात महापाप मानले जाते. स्वार्थी माणसे जीवन जगतांना अतिशय अस्वस्थ व अशांत असतात. त्यांच्या

कुटुंबात आनंद नसतोच. परंतु मृत्यूनंतरही अशा लोकांचे आत्मे अनेक वर्षे यातना भोगत राहतात. स्वार्थ जेव्हा पराकोटीला पोहोचतो तेव्हा पवित्र ग्रंथाची पाने कोरी दिसू लागतात.

वर्षाला काही कोटी कमावणाऱ्या एका गृहस्थाची पत्नी नेहमी आजारी असायची. तिची सारखी ऑपरेशन्स करावी लागायची. प्रत्येक ऑपरेशनला लाखो रुपये खर्च यायचा. अशा प्रकारे कोट्यावधी रुपये औषधोपचारावर खर्च होत असत.

सुमती नावाची एक स्त्री श्री स्वामी दत्तावधूतांची पुस्तके व पोथ्या वाचायची. या ईश्वरभक्तीचे तिला खूप चांगले अनुभव आलेले होते. तिच्या घरातील आजारपणे दूर पळाली होती. सर्व समस्यांचे निवारण झाले होते. आनंद व शांती यांचा लाभ झाला होता. सुमती त्या कोट्याधीशाच्या पत्नीची मैत्रीण होती. सुमतीला सारखे वाटायचे आपली मैत्रीण कोट्यावधी रुपये औषधांवर खर्च करत आहे. त्या ऐवजी तिने थोडाफार दान-धर्म करावा व पोथ्या वाचाव्या. पोथ्या वाचल्याने औषधोपचाराला गुण येईल व आपली मैत्रीण बरी होईल.

एक दिवस सुमती या कोट्याधीशाच्या पत्नीकडे गेली व तिने पोथ्यांचा महिमा सांगितला. यावर कोट्याधीशाची पत्नी म्हणाली, ‘असल्या पोथ्या वगैरे वाचण्यावर माझा काही विश्वास नाही.’

कोट्याधीशाच्या पत्नीचे हे उत्तर ऐकूनही सुमती म्हणाली, ‘मी तुला पोथ्या आणून देते. तू वाचून तरी बघ!’

दुसऱ्या दिवशी सुमती **संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्र, श्री स्वामी समर्थ सप्तशती, श्रीदत्तलीलामृत** व **श्रीसिद्धलीलामृत** या पोथ्या घेऊन तिच्या मैत्रिणीकडे गेली व मैत्रिणीच्या हातात तिनही पोथ्या ठेवल्या.

त्या पोथ्या पाहून कोट्याधीशाची पत्नी म्हणाली, ‘तू काय माझी चेष्टा करतेस की काय? या पोथ्या नसून कोरी पाने

आहेत!'

सुमतीला हे ऐकून आश्चर्य वाटले. परंतु तिच्या मनात, 'कदाचित प्रिंटिंगमध्ये चूक झाली असेल', असा विचार आला. तिने तिनही पोथ्या स्वत:च्या हातात घेतल्या व प्रत्येक पान तपासून पाहिले. सर्व पोथ्या व्यवस्थित होत्या. पोथ्यांची छपाई अप्रतिम होती. एकही पान कोरे नव्हते. असे असताना कोट्याधीशाच्या पत्नीला मात्र तिनही पोथ्यांची पाने कोरी करकरीत दिसत होती. सुमती काय समजायचे ते समजली व पोथ्या घेऊन घरी परत आली. आध्यात्मावर श्री स्वामी दत्तावधूतांनी **अगम्यवाणी, अमरत्वाकडे वाटचाल, जीवनमुक्तीचा मार्ग, भारतीय गूढ विद्या, मानवी जीवनातील गूढ रहस्ये भाग १ ते ७, विहंगम मार्ग, दत्त-दुर्गा संवाद, ईश्वर भक्तीचे अनुभव व श्रीस्वामी दत्तावधूत या सिद्ध योग्याच्या सहवासात भाग १ व २,** ही पुस्तके लिहिलेली आहेत. या सर्व पुस्तकांचे थोडक्यात सार सांगण्याचे ठरविल्यास ते पुढील प्रमाणे सांगता येईल.

''आपण सर्व आत्मे आहोत. आध्यात्मिक प्रगती करण्यासाठी ईश्वर आपल्याला मनुष्य जन्म देतो. प्रत्येक माणसाच्या पूर्वजन्मातील कर्माप्रमाणे प्रत्येक माणसाचा स्वभाव वेगळा असतो. त्याचप्रमाणे अर्थाजन करण्याचे त्याचे मार्गही भिन्न असतात. हे सर्व काही खरे असले तरी आध्यात्मिक प्रगती करणे किंवा ईश्वराच्या जवळ जाणे हेच प्रत्येक आत्म्याचे मनुष्यरूपाने जन्माला येण्यामागचे ध्येय असते. जन्माला आल्यानंतर दुर्दैवाने मनुष्य आपले ध्येय विसरतो व सत्ता, संपत्ती, सामर्थ्य व प्रसिद्धी यांच्या मागे लागतो. मूळ ध्येय विसरल्या कारणाने शांती व आध्यात्मिक प्रगती श्रीमंताला तसेच गरिबालाही प्राप्त होत नाही. पृथ्वीतलावरची ७०-८० वर्षे कशीबशी पार पडतात. परंतु त्यानंतर खऱ्या अर्थाने यातना व त्रासाची सुरुवात होते. मानव जन्माचा दुरुपयोग केल्याच्या भयंकर शिक्षा राजा महाराजांपासून गोरगरिबांपर्यंत सर्वांनाच

भोगाव्या लागतात. त्या किती भयंकर असतात, ते फक्त योग्यांनाच कळू शकते. अन्य कोणालाही कळत नाही. अशा प्रकारे जीवन ही एक गूढ गोष्ट असून, नि:स्वार्थपणे, परोपकारीवृत्तीने जीवन जगणारे तरुन जातात. परंतु स्वार्थाने जीवन जगणारे हजारो वर्षे यातना भोगत राहतात.''

श्री स्वामी दत्तावधूतांनी लिहिलेल्या पोथ्यांमध्ये ईश्वराने अद्‌भुत शक्ती सामर्थ्य ठेवलेले आहे. त्यामुळे लाखो लोकांचे कल्याण होत आहे. लोकांचे अनुभव ऐकून आम्हाला आश्चर्याचे धक्के सतत बसत असतात. असाच एक मोठा धक्का आम्हाला त्यावेळी बसला जेव्हा आम्हाला कळले की या पोथ्या वाचल्याने अदृश्यसृष्टीमध्ये अडकलेल्या व यातना भोगणाऱ्या पूर्वजांचाही उद्धार होतो.

सॅनफ्रान्सिस्को (अमेरिका) येथून सुजाता प्रवीण माळवे कळवितात... अमेरिकेत त्यांची सबवेची दुकाने आहेत. त्यांना घर व दुकानांमध्ये अनेक प्रकारचे प्रॉब्लेम्स होते. ती स्वत: भक्तिमान असल्याने नेहमी देवाच्या पोथ्या वाचत होती. परंतु तिला काही अनुभव येत नव्हते. डोळे मिटल्यावर बरेचदा तिला मराठी पुस्तकांची प्रिन्टेड पाने दिसत. विविध प्रकारचे ग्रंथ वाचूनही समस्यांवर मार्ग सापडत नव्हता. डोळ्यासमोर पुस्तकांची प्रिन्टेड पाने दिसण्यापलीकडे तिला कुठलाच अनुभव येत नव्हता. परंतु या अनुभवामुळे तिच्या मनाला सारखे वाटत होते आपण काहीतरी वेगळे वाचावे. परंतु काय वाचावे हे तिला कळत नव्हते. तिचा नवरा प्रवीण माळवे भारतात आलेला असतांना एका ज्योतिषाला भेटला व आपल्या सर्व समस्या त्याला सांगितल्या. तेव्हा त्या ज्योतिषाने प्रवीण माळवेला सांगितले, श्री स्वामी दत्तावधूत यांनी लिहिलेल्या पोथ्या व पुस्तके वाचल्याने पूर्वजांचा उद्धार होतो व आपल्या घरात शांती नांदते. तेव्हा तू श्री स्वामी दत्तावधूतांच्या पोथ्या व पुस्तके वाचत जा.

ज्योतिषाच्या सांगण्याप्रमाणे प्रवीण माळवे याने सर्व पोथ्या व पुस्तके विकत घेतली व अमेरिकेला गेला. सुजाता माळवेने पुस्तके वाचायला सुरुवात केल्यानंतर तिला अनेक दिव्य अनुभव आले. पहिल्याच दिवशी तिला डोळ्यासमोर दिसणारी पुस्तकांची प्रिन्टेड पाने दिसणे बंद झाले. त्या ऐवजी तिला दिव्य प्रकाश दिसू लागला.

पोथ्यांचे काही दिवस वाचन केल्यानंतर घरातील व दुकानातील सर्व प्रॉब्लेम्स दूर झाले व आर्थिक परिस्थितीत बरीच सुधारणा झाली. या अनुभवाव्यतिरिक्त तिच्या ३० वर्षांपूर्वी मृत झालेल्या आईने व ९ वर्षांपूर्वी मृत झालेल्या आजीने स्वप्नात येऊन विविध मार्गदर्शन केले. या मार्गदर्शनाचा थोडक्यात सारांश पुढील प्रमाणे...

''या पोथ्यांचे नित्यनियमित वाचन चालू ठेव. या वाचनाने अदृश्य सृष्टीतील तुझ्या सर्व पूर्वजांचा उद्धार होत आहे, त्यांना सद्‌गती प्राप्त होत आहे, शांती प्राप्त होत आहे व या सर्व आत्म्यांना शांती प्राप्त झाल्याने तुम्हाला सुख शांती व समृद्धी प्राप्त होत आहे.''

पृथ्वीतलावर राहणाऱ्या माणसांचे पूर्वज अदृश्य सृष्टीत असतात व अदृश्य सृष्टीमध्ये ते जर यातना भोगत असतील व अतृप्त असतील किंवा अशांत असतील तर पृथ्वीतलावरील त्यांच्या घराण्यांमध्ये अशांती व समस्या असतात. एकंदरीत पृथ्वीतलावरील माणसांच्या समस्यांचे मूळ हे अदृश्य सृष्टीत असते. सुजाता माळवेला अशा प्रकारचे असंख्य अनुभव आले.

असाच अनुभव पोथ्यांच्या व पुस्तकांच्या वाचनाने शैला मसुरकर हिला १९९८ मध्ये आला. तिचे १६ वर्षांपूर्वी मृत झालेले वडील तिच्या स्वप्नांत येऊन म्हणाले. 'गेली १६ वर्षे मी ब्लॅक मॅजिक करणाऱ्या मांत्रिकांच्या कैदेत होतो. तुझ्या पोथ्या व पुस्तकांच्या वाचनाने माझी मांत्रिकांच्या कैदेतून सुटका झाली आहे. आता मी वरच्या प्रवासाला जात आहे.

कैदेत असल्याकारणाने गेल्या १६ वर्षात मी स्वप्नात सुद्धा येऊ शकलो नाही. आता मला सद्गतीचा मार्ग मिळाला आहे. आम्ही जेव्हा पृथ्वीतलावर मनुष्यरुपाने जीवन जगत होतो, तेव्हा अशा पोथ्या व पुस्तके निर्माण झाली असती तर आमचेही कल्याण झाले असते.'

गुरुपौर्णिमा, ७ जुलै २००९. **–प्रकाशक**

नवव्या आवृत्तीच्या निमित्ताने

● जीव वाचविला ●

मालाड, मुंबई येथील एका जनरल स्टोअर्सच्या मालकीचा कॉईन बॉक्स दुकानाच्या बाहेर ठेवलेला असतो. अधून-मधून कोणीतरी येत असते व कॉईन बॉक्समध्ये नाणे टाकून लोकल फोन करत असते.

त्या दिवशी असाच एक मनुष्य आला. कॉईन बॉक्समध्ये त्याने नाणे टाकले व तो बोलू लागला..,

'मला आता जीव देण्याशिवाय गत्यंतर नाही ! मी आत्महत्या करणार! एवढे पैसे मी आणू कोठून. नाही! नाही! मी आत्महत्या करणार; याशिवाय माझ्याकडे दुसरा मार्ग नाही!' असे म्हणून त्या व्यक्तीने फोन ठेवला.

जनरल स्टोअर्समध्ये बसलेली मुलगी हा सर्व संवाद ऐकत होती. त्या माणसाने फोन ठेवताच तिने त्या माणसाला दुकानात बोलाविले व म्हणाली, 'तुम्ही कुठल्यातरी संकटात आहात पण मी तुम्हाला विनंती करते, की जीवाचे काहीतरी बरे वाईट करण्यापूर्वी तुम्ही पुन्हा पुन्हा विचार करा ! हे **संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्र** घ्या ! **संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्राच्या** वाचनाने

लाखो लोकांच्या संकटांचे निवारण झाले आहे. तुम्हाला काहीतरी नक्कीच मार्ग मिळेल.'

त्या गृहस्थाने **संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्र** घेतले व तो निघून गेला. पाचव्या दिवशी तो परत आला व म्हणाला, 'तुमच्या **संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्राने** खूप मोठा चमत्कार घडविला. पहिली गोष्ट म्हणजे **संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्र** वाचल्यानंतर माझ्या मनाला इतकी काही शांती मिळाली, की त्याचे वर्णन शब्दात करता येणार नाही. जीवनात आनंद निर्माण झाला व सर्वात महत्त्वाची गोष्ट म्हणजे माझ्या कर्जाचेही निवारण झाले.

ते लोक पूर्वी मला ५ लाख रुपये भरा म्हणत होते. त्यांच्या हिशेबातील चूक त्यांच्या लक्षात आली. त्यांनी स्वत: फोन करून आपली चूक कबूल केली. आता मी फक्त २ लाख रुपये भरायचे आहेत व ते भरण्यास मी केव्हाही तयार आहे.' अशा प्रकारे **संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्राने** एका माणसाचा जीव वाचविला.

● निद्रानाशातून मुक्ती ●

पेण येथील विलास चिटणवीस यांना सुमारे १४ वर्षे निद्रानाशाचा रोग होता. रात्री ते जेव्हा झोपण्यासाठी अंथरुणावर पडत, तेव्हा त्यांच्या कानाशी कुठलीतरी शक्ती जोरजोरात टाळ्या वाजवीत असे. या टाळ्यांच्या आवाजाने त्यांची झोप उडत असे व रात्रभर जागे रहावे लागत असे. त्यांच्या बायकोची बहीण पार्ल्याला रहात असे. त्यांच्या शेजारी मुकुंद कुलकर्णी व वेदवती कुलकर्णी रहात असत. आपल्या मेहुणीच्या घरी अधून-मधून गेल्याने श्री. मुकुंद कुलकर्णी बरोबर त्यांचा परिचय झाला होता. निद्रानाशाचा प्रकार जेव्हा वेदवती कुलकर्णी यांना कळला, तेव्हा त्यांनी विलास चिटणवीसांना सांगितले की,

'श्री स्वामी दत्तावधूतांनी लिहिलेल्या पोथ्या वाचल्याने अशा अडचणीतून मार्ग सापडतो.' असे म्हणून त्यांनी विलास

चिटणवीसांना **संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्र** दिले.

विलास चिटणवीसांनी **संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्र** वाचण्यास सुरुवात करताच त्यांना एक स्वप्न पडले. स्वप्नामध्ये त्यांना भगवान् श्रीदत्तात्रेय दिसले. भगवान् श्रीदत्तात्रेयांनी त्यांना उजवा हात वर करून आशीर्वाद दिला व '**ॐ द्राम् दत्तगुरु**' या मंत्राचा सतत जप करत राहा असे सांगितले. भगवान् श्रीदत्तात्रेयांनी डाव्या हाताने त्या दुष्ट शक्तीला पकडले होते, जी गेली १४ वर्षे चिटणवीसांना सतावत होती.

भगवान् श्री दत्तात्रेयांनी त्या दुष्टशक्तीचे अक्षरश: मुटकुळे बांधले व भूगर्भातील खाचेमध्ये त्या शक्तीला टाकून दिले. भूगर्भातून ती कधीही परत वर येणार नाही, अशी व्यवस्था केली. त्या दिवसापासून चिटणवीसांना एकदम शांत झोप लागू लागली.

सप्टेंबर २००९ मध्ये अचानक चिटणवीसांचे बोलणे असंबद्ध होऊ लागले. बोलतांना जीभ का अडखळते आहे, म्हणून डॉक्टरांना दाखविले. डॉक्टरने एम. आर. आय. काढायला सांगितले. त्यावरून असे निदान केले, की गेली ८-१० दिवस मेंदूमध्ये रक्तस्त्राव होत असून, मेंदूचे ऑपरेशन करणे अतिशय आवश्यक आहे. ऑपरेशनमध्ये प्राण जाण्याची किंवा एखादा अवयव निकामी होण्याची शक्यता डॉक्टरांनी बोलून दाखविली. परंतु श्रीदत्त उपासनेमुळे चिटणवीसांना खूपच मनोबल प्राप्त झालेले होते.

ऑपरेशन शंभर टक्के यशस्वी झाले. बेशुद्धी उतरल्यानंतर जेव्हा त्यांनी डोळे उघडले तेव्हा त्यांना हॉस्पिटलच्या भिंती अष्टगंधाच्या रंगाने रंगवलेल्या व प्रकाशमान दिसल्या व त्यामध्ये त्यांना अष्टविनायक व इतर अनेक देव-देवतांची दर्शने झाली. अशा प्रकारे **संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्राच्या** वाचनाने तसेच श्री स्वामी दत्तावधूतांनी लिहिलेल्या इतर पोथ्यांच्या व

पुस्तकांच्या वाचनाने लाखो लोकांना अनुभव येत आहेत.

श्री स्वामी दत्तावधूतांच्या पोथ्या व पुस्तकांच्या रुपाने ईश्वर अशा प्रकारे आत्म्यांच्या उद्धाराचे कार्य करत आहे.

माघ पौर्णिमा, ३० जानेवारी २०१०. **–प्रकाशक**

चौदाव्या आवृत्तीच्या निमित्ताने

संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्राची ही चौदावी आवृत्ती! अनेक घरांमध्ये **संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्र** श्रद्धेने वाचले जात आहे. सद्भक्तांना याचे इतके काही दिव्य अनुभव येत आहेत की त्याचे वर्णन करणे आम्हाला अशक्य आहे. हजारो अद्भुत अनुभवांपैकी एखादाच अनुभव आम्ही प्रस्तावनेत टाकू शकतो. कारण पोथीपेक्षा प्रस्तावनेची पाने जास्त, असा प्रकार होऊ नये याची आम्हाला दक्षता घ्यावी लागते. मोह आवरत नाही म्हणून एक अनुभव पुढे देत आहोत. याशिवाय श्री स्वामी दत्तावधूत यांच्या पोथ्या व पुस्तके वाचून लाखो लोकांना जे अनुभव आले त्यातील निवडक अनुभवांचे एक पुस्तक आम्ही **ईश्वर भक्तीचे अनुभव** या नांवाने प्रकाशित केले आहे. एक वर्षाच्या अवधीत त्याच्या दोन आवृत्त्या काढाव्या लागल्या एवढ्या उत्स्फूर्ततेने वाचकांनी त्याचे स्वागत केले, असो.

● मृतात्म्याने केले मार्गदर्शन ●

प्राची पाटील या मुलीने आम्हाला पुढील प्रमाणे तिचा अनुभव कळविला आहे.

प्राचीच्या घरामध्ये पिशाच्च शक्तीचे अस्तित्व होते. त्यामुळे घरात सतत भांडणे होत असत. कष्ट व मेहनत करून कितीही कमविले तरी पुरे पडत नसे, घरात अशांती होती, घरातील सर्वांची मने दिवस-रात्र चिंता, काळजी व भीती यांनी

व्यापलेली असायची. यावर कहर म्हणजे घरामध्ये अदृश्य सृष्टीतील आवाज ऐकू यायचे. हे आवाज दिवसा व रात्री झोपल्यावर सतत ऐकू यायचे. यामुळे झोपही पुरेशी मिळत नसे. प्राचीच्या घरातील सर्वजण हैराण झाले होते.

प्राचीचे एक हॉटेल होते. या हॉटेलमध्ये घरातील सगळे खूप मेहनत करायचे. या हॉटेलला पुरेसे उत्पन्न मिळत नव्हते. अशा सर्व प्रकारांनी प्राचीचे कुटुंब गांजलेले होते.

एकदा त्यांच्या हॉटेलमध्ये सावंत नांवाचे एक सज्जन सद्भक्त आले. त्यांनी प्राचीच्या आईला श्री स्वामी दत्तावधूत यांच्या पोथ्या व पुस्तकांविषयी माहिती दिली व म्हणाले, 'ही पुस्तके व पोथ्या वाचल्याने लाखो लोकांचे कल्याण झालेले आहे. तुम्ही **संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्र** दररोज घरात वाचा व काय अनुभव येतो तो पाहा!' असे म्हणून **संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्र** प्राचीच्या आईला दिले.

संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्र वाचायला सुरुवात केल्यानंतर प्राची व प्राचीच्या घरातील लोकांना असा अनुभव आला की, पूर्वी जे आवाज अस्पष्टपणे ऐकू येत असत तेच आवाज अदृश्य सृष्टीतून स्पष्टपणे ऐकू येऊ लागले. यातील काही आवाज म्हणू लागले की आम्ही पिशाच्च आहोत, गेली सोळा वर्षे आम्ही तुमच्या घरात अशांती निर्माण करीत आहोत, भांडणे लावून देत आहोत, तुम्हाला सर्व प्रकारचे त्रास देत आहोत, धंदा-उद्योगात तुम्हाला जे नुकसान होत आहे ते आम्हीच करीत आहोत. पण तुम्ही आता जे वाचन सुरू केले आहे या वाचनामुळे आम्हाला तुमचे घर सोडून जावे लागणार असे वाटते.

पिशाच्चांबरोबर असे संवाद होऊ लागले. एक दिवस एक वेगळाच आत्मा प्राची समोर साकार झाला. त्याने सांगितले, 'मी तुझा काका. माझे नाव आनंद गंगाधर पाटील.' कंपनीत काम करताना स्फोट झाल्याने प्राचीच्या काकांचा मृत्यू झाला

होता. त्याची आठवणही त्या आत्म्याने करून दिली.

प्राचीच्या काकांचा आत्मा प्राचीला म्हणाला, ''तू जे **संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्राचे** वाचन करत आहेस त्याने तुझ्या घरातील पिशाच्च शक्ती घर सोडून जात आहेत. हे वाचन कधीही थांबवू नका. श्री स्वामी दत्तावधूतांनी लिहिलेल्या सर्व पोथ्यांचे वाचन घरात चालू ठेवा. याने घरात सुख-शांती नांदेल.''

''तुझ्या घरामध्ये जी अशांती आहे ती पिशाच्च शक्तींमुळे आहे. तुझी आत्या तुमच्यावर करण्या करत आहे व त्यामुळे तुमच्या घरात पिशाच्च शक्ती घुसत आहेत. तू तुझ्या आत्याच्या घरी जा. तिला सांग...

आमच्यावर करण्या करणे बंद कर. नाही तर दत्त महाराज तुला भयंकर शिक्षा करतील.''

प्राचीने विचार केला, कोणाच्याही घरी जाऊन अशा प्रकारे आरोप करणे चांगले नाही. शिवाय आत्या म्हणेल मी तुमच्यावर करण्या करत नाही. अशा परिस्थितीत काय करावे हे प्राचीला व तिच्या घरातील लोकांना सुचत नव्हते. शेवटी प्राचीने धाडस करून आत्याच्या घरी जाऊन सांगितले, की '**आमच्यावर करण्या करणे बंद करा नाहीतर भगवान् दत्तात्रेय तुम्हाला शिक्षा करतील.**'

प्राचीने असे सांगितल्यानंतर आत्या काहीच बोलली नाही. फक्त 'सॉरी' म्हणाली. दुसऱ्या दिवसापासून प्राचीच्या घरात सुख-शांती नांदू लागली. हॉटेल चांगले चालू लागले. घरात प्रेमाचे वातावरण निर्माण झाले.

अशा प्रकारे श्री स्वामी दत्तावधूतांच्या पोथ्या व पुस्तकांच्या वाचनाने प्राचीच्या घरात सुख-शांती नांदू लागली.

ऑगस्ट २०१२ **- प्रकाशक**

अठराव्या आवृत्तीची प्रस्तावना

श्रीपाद श्रीवल्लभ, श्रीनृसिंहस्वामी सरस्वती, प्रभू श्रीदत्तात्रेयांच्या कृपेने **संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्राच्या** वाचनाचे अतिशय दिव्य व अद्‌भुत अनुभव भक्तांना येत आहेत.

श्रीपाद श्रीवल्लभ, श्रीनृसिंहस्वामी सरस्वती, प्रभू श्रीदत्तात्रेय लोकांना इतके काही दिव्य अनुभव देत आहेत की, आम्हाला त्याची नोंद करणेही अशक्य होते. लाखो लोक श्री स्वामी दत्तावधूतांनी लिहिलेल्या पोथ्या वाचत आहेत व हजारो लोक आम्हाला अनुभव कळवित आहेत. या सर्वांची नोंद कशी करणार? व नोंद करून तरी करणार काय? लाखो लोकांचे लाखो अनुभव छापणार तरी कसे? सगळेच अनुभव दिव्य, अद्‌भुत आणि उद्‌बोधक असतात. त्यातून एखादा निवडणेही आम्हाला कठीण होते. अशा लाखो अनुभवांमधून आम्ही एखादा अनुभव असा निवडतो की ज्यांच्यामध्ये काहीतरी वेगळेपण आहे, नाविन्य आहे. पवई (मुंबई) येथील डॉ. लीना भंगाळे यांना **संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्र** वाचनाचे असंख्य अनुभव आहेत. त्यातील दोन नाविन्यपूर्ण अनुभव पुढे देत आहे.

● व्यसन सुटले ●

डॉ. लीना भंगाळे यांच्या घरी छाया महाडिक नांवाची एक स्त्री दररोज घरकाम करण्यासाठी येत असे. लीनाताई रोज देवाच्या पोथ्या वाचतात, सतत देवाचे करत राहतात. यामुळे तिच्या मनाला एक प्रकारचे समाधान मिळत असे. तिला त्यांच्या विषयी खूप आदर वाटत असे. एकदा छाया महाडिक लीनाला म्हणाली,

‘‘ताई! तुम्ही खूप देवाचे करता. तुमच्या घरातील वातावरण आनंदी आहे. मला काहीतरी मार्ग सांगा. माझा नवरा दररोज खूप दारू पितो, रात्रभर धिंगाणा घालतो. आमच्या घरात अजिबात सुख-शांती नाही. आम्हाला रात्रीची झोपही

शांतपणे मिळत नाही. मला काहीतरी मार्ग सांगा!''

यावर लीना भंगाळे म्हणाली,

''तू **संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्र** वाचशील का? श्री स्वामी दत्तावधूतांनी लिहिलेल्या पोथ्यांमुळे लाखो लोक सुखी झाले आहेत. त्यातील ही पोथी छोटीशी आहे. तू श्रद्धेने वाच. तुला नक्कीच चांगला अनुभव येईल!''

यावर छाया म्हणाली,

''हो! मी जरूर वाचेन!''

दुसऱ्या दिवसापासून छाया महाडिकने **संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्र** वाचण्यास सुरुवात केली. एक-दोन दिवसातच घरातील वातावरणात फरक जाणवू लागला. दररोज दारू पिऊन धिंगाणा घालणारा नवरा घरी आल्यावर जेवून चुपचाप झोपू लागला. एका आठवड्यात त्याची दारू सुटली. आपण दारू पित होतो याचा त्याला पश्चात्ताप झाला. त्याने छायाची क्षमा मागितली. तो व्यवस्थित काम-धंदा करू लागला. विशेष म्हणजे छायाच्या नवऱ्याने आपल्या काही मित्रांना दारू सोडण्याचा सल्ला दिला.

छाया महाडिकची एक मैत्रिण होती. या मैत्रिणीचे नाव संध्या ठाकूर. संध्याला घेऊन छाया लीनाकडे आली व तिला म्हणाली,

''ही माझी मैत्रिण संध्या ठाकूर. हिची परिस्थिती माझ्याहून भयंकर आहे. नवरा दारू पिऊन हिला व मुलांना मारतो. काहीही काम करत नाही. हिच्याकडेच पैसे मागतो व पैसे न दिल्यास तिला मारतो.''

लीनाने संध्याला विचारले, ''**संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्र** वाचशील का?''

यावर संध्या म्हणाली,

''मला वाचता येत नाही. परंतु मी माझ्या मुलाला वाचायला सांगेन. तो आठवीत शिकत आहे.''

यावर लीना म्हणाली,

''तुझा मुलगा जेव्हा **संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्र** वाचेल तेव्हा तू ते श्रद्धेने ऐक!''

संध्या हो म्हणाली व **संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्र** घेऊन आपल्या घरी गेली. दुसऱ्या दिवशी सकाळी स्नान करून तिने आपल्या मुलाला **संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्र** वाचायला सांगितले.

पोथी वाचनाची सवय नसल्याकारणाने मुलाने अडखळत ३० ओव्यांचा एक अध्याय कसाबसा वाचला व शाळेला उशीर होत आहे असे संध्याला सांगून तो शाळेत निघून गेला.

अल्पवयीन मुलाच्याद्वारे अतिशय श्रद्धेने केलेली प्रार्थना श्रीदत्तप्रभूंपर्यंत पोहोचली. संध्या ठाकूरच्या घरातील वातावरण बदलून गेले. घरात प्रसन्नता निर्माण झाली. दुसऱ्या दिवशी मुलगा **संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्राचा** दुसरा अध्याय वाचायला बसला. तेव्हा संध्याचा नवराही तेथे येऊन बसला. त्याने **संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्राचा** दुसरा अध्याय ऐकला. त्या दिवशी तो सर्वांशी प्रेमाने वागला. आपण खूप चुकीचे वागत होतो हे त्याने कबूल केले. आपण कालपासूनच दारू पिणे सोडून दिले असे संध्याला सांगितले. तिसऱ्या दिवशी मुलाने तिसरा अध्याय वाचला. त्या दिवशी संध्याच्या नवऱ्याने घरात ३०० रुपये आणून दिले व मरेपर्यंत दारूला स्पर्श करणार नाही अशी प्रतिज्ञा मी केली आहे असे सांगितले. तसेच आपण दोघांनी मुलांकडे नीट लक्ष देऊन मुलांना मोठे करू असे तो संध्याला म्हणाला.

चौथ्या दिवशी त्याने स्वतः **संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्र** वाचायला सुरुवात केली. अशा प्रकारे संध्या ठाकूर हिच्या घरात सुख–

शांती नांदू लागली.

● दिव्य अनुभव ●

सुजाता माळवे सॅनफ्रान्सिस्को (अमेरिका) येथे रहाते. श्री स्वामी दत्तावधूतांनी लिहिलेल्या सर्व पोथ्या नित्य-नियमाने वाचते. तिने सॅनफ्रान्सिस्को येथे एक घर विकत घेतले. नवीन घरामध्ये पहिल्या दिवशी कोणीतरी सज्जन, साधू अशा व्यक्तीला भोजनाला बोलवावे अशी तिची खूप इच्छा होती. तिने ईश्वराची प्रार्थना केली.

''कोणीतरी तुझा खास भक्त माझ्या घरी पहिल्या दिवशी भोजन करेल अशी व्यवस्था कर!''

प्रार्थना केल्यानंतर अचानक तिच्या मनात विचार आला आपण मंदिरातील पुजाऱ्याला भोजनाचे आमंत्रण द्यावे. त्याप्रमाणे तिने पुजाऱ्याला तशी विनंती केली. त्यानेही आनंदाने येण्याचे कबूल केले.

गृहप्रवेशाच्या दिवशी पुजारी आला. भोजन झाल्यानंतर तो सुजाताला म्हणाला, ''प्रत्येक माणसाच्या पाठीमागे त्याच्या पूर्वजांचे आत्मे असतात व त्या आत्म्यांच्या काही अपेक्षा असतात. त्या अपेक्षा पूर्ण केल्या तर सुख-शांती मिळते. तुझ्या पाठीमागेही काही आत्मे आहेत. ते आत्मे असे म्हणत आहेत की, तू ज्या पोथ्या वाचतेस त्या पोथ्यांच्या वाचनाने त्यांना शांती प्राप्त होत आहे व त्यांची प्रगतीही होत आहे. तरी तुझे पोथ्या वाचनाचे कार्य चालू राहू दे! त्यानेच तुला सुख समृद्धी प्राप्त होईल.'' हे ऐकून सुजाताला अगदी धन्य झाल्यासारखे वाटले. आपण केलेल्या प्रार्थनेचा इतका दिव्य अनुभव येईल अशी तिने अपेक्षाही केली नव्हती. हा अनुभव डिसेंबर २०१३ मध्ये आला.

• माशाचा काटा •

दीपा आंबेरकर हिने आपली बहीण मंगल कारेकर हिला **श्री स्वामी समर्थ सप्तशती** दिली होती व रोज एक-दोन अध्याय तरी वाच असे सांगितले होते. परंतु एक-दोन वर्षे गेली तरी पोथी वाचण्याचा योग आला नाही.

ऑक्टोबर २०१३ मध्ये एकदा तिचा मुलगा जेवत असताना माशाचा काटा मुलाच्या घशामध्ये अडकला व मुलगा वेदनेने रडू लागला. मुलाला डॉक्टरकडे नेले. त्याने स्कोपी केली व ऑपरेशन करावे लागेल चार दिवसांनी या असे सांगितले.

मुलगा दिवस रात्र रडत होता. मंगल कारेकरला काय करावे हे सुचत नव्हते. आर्थिक परिस्थिती ठीक नव्हती. मुलाच्या घशात काटा अडकून चोवीस तास उलटून गेले तरीही मुलगा सारखा रडतच होता. त्याला एक क्षणभरही झोप येत नव्हती. आर्थिक परिस्थिती ठीक नसल्याने ऑपरेशन कसे करावे हा प्रश्न मंगलला पडला होता. मंगल अशा व्याकुळ अवस्थेत असताना अचानक दीपाचा फोन आला.

मंगलने आपल्यावर आलेल्या बिकट प्रसंगाची कल्पना दीपाला दिली.

दीपाने विचारले, ''तुला **श्री स्वामी समर्थ सप्तशती** देऊन दोन-अडीच वर्षे झाली. तू वाचलीस का?''

''नाही गं! वाचायला वेळच मिळाला नाही. तू माझ्यासाठी प्रार्थना कर !'' मंगलने उत्तर दिले.

यावर दीपा म्हणाली, ''काळजी करू नकोस. तुझ्या मुलाला नक्की बरे वाटेल.''

दीपा बरोबर असे बोलणे झाल्यानंतर मंगल व तिचा नवरा मुलाला घेऊन डॉक्टरकडे गेली, तेव्हा डॉक्टरने मुलगा ठणठणीत बरा असल्याचे सांगितले.

अक्कलकोट निवासी श्री स्वामी समर्थ, प्रभू दत्तात्रेय यांच्या कृपेने मंगलचा मुलगा पूर्ण बरा झाला. देव हाकेच्या अंतरावर असतो हेच खरे!

जानेवारी २०१४ **– प्रकाशक**

पंचविसाव्या आवृत्तीच्या निमित्ताने

बघता बघता २४ आवृत्त्या संपल्या आणि पंचविसावी आवृत्ती छापण्याचा संयोग आला सुद्धा! हे अद्‌भुत कार्य प्रभू दत्तात्रेयांनी आपल्या अद्‌भुत कृपेने करवून घेतले. आज सुमारे दहा लाखाहून अधिक सद्‌भक्त **संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्र** तसेच श्री स्वामी दत्तावधूत यांनी लिहिलेल्या इतर पोथ्यांची पारायणे करीत आहेत. हा सुद्धा एक अद्‌भुत अनुभव आहे.

● दत्त रक्षी सर्वदा ●

भारती एक अत्यंत गरीब स्त्री, लोकांच्या घरी धुणी-भांडी करून स्वत:चा व स्वत:च्या दोन मुलांचा उदरनिर्वाह कसातरी चालविणारी, एक अतिसामान्य स्त्री! झोपडपट्टीतील १०x१२ च्या खोलीतील संसार कसाबसा चालविणारी. पण दत्तावर श्रद्धा! रोज संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्र श्रद्धेने वाचणारी.

एका रात्री १०x१२च्या आपल्या खोलीत मुलांसहित गाढ झोपलेली असताना कसलातरी जोरात आवाज झाला. उठून पाहिले तर सिलींग फॅन खाली पडला होता. विशेष म्हणजे सिलिंग फॅन खाली झोपलेल्या कुणालाही इजा झाली नव्हती कारण सिलींग फॅनची तिन्ही पाती वरच्या बाजूला आपोआप मिटली गेली होती. सिलींग फॅन एखाद्या कमळाच्या कळी प्रमाणे भारतीच्या डोक्यापासून फूटभर अंतरावर पडला होता. पडलेला फॅन उचलून भारतीने कोपऱ्यात ठेवला व पुन्हा निवांत झोपी गेली. **विश्वव्यापी श्री दत्तप्रभूंनी भारती व भारतीच्या मुलांचे सिलिंग फॅनपासून संरक्षण केले होते!**

● संततिप्राप्ती ●

संतोष व त्याची पत्नी, लग्नाला तेरा वर्षे होऊनही संतती सुखासाठी अनेक उपाय करून थकले होते. भारतीकडून त्यांना **संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्राची** महती कळली व त्यांनीही **संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्र** वाचावयास सुरुवात केली. त्यांची इच्छा पूर्ण होऊन, त्यांना संतति प्राप्तीचा आनंद मिळाला.

● सूर जुळले पुन्हा... ●

संतोषची बहीण रश्मी, हिला एक मुलगी होती. परंतु रश्मीला नवऱ्याने टाकल्याने, गेली १८ वर्षे ती मुलीसह माहेरी राहत होती. शेवटी नाईलाजाने डिव्होर्स घ्यायचा विचार माहेरची माणसे करत होती. संतोषने तिला **संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्र** वाचावयास सांगितले. तिनेही श्रद्धेने वाचावयास सुरुवात केली. काही दिवसातच रश्मीचा नवरा चंद्रकान्त याने तिची भेट घेतली व आता त्यांचा संसार आनंदात सुरू असून चंद्रकान्त **संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्र** वाचल्याशिवाय घरातून बाहेरही पडत नाही.

● व्यसन सुटले ●

एका स्त्रीचा नवरा २४ तास दारूच्या नशेत असायचा. नशेमध्ये तो बायकोला मारायचा, मुलांना मारायचा, शेजाऱ्यांना त्रास द्यायचा. कुठलेही काम करायचा नाही. बायको जे कमवायची तेही दारूतच खर्च करायचा.

आपली सारी व्यथा या दारूड्याच्या पत्नीने दिनेश नाडकर्णी (श्रीदत्त मंदिराचे पुजारी, शिवडाव, कणकवली) यांना सांगितली.

दिनेश नाडकर्णी म्हणाले, ‘‘एक उपाय सांगतो तो करुन बघ! **संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्र** तुला देतो. ते तू नित्यनेमाने वाचत जा! वाचतांना देवाजवळ दिवा-अगरबत्ती लावून वाच!’’

यावर त्या दारूड्याची पत्नी म्हणाली, ‘‘अहो, तो मला देवाजवळ उभे राहू देत नाही, अगरबत्ती लावू देत नाही.’’

यावर नाडकर्णी म्हणाले.... ‘‘तो घरात नसतांना तू वाचत जा!’’

त्या स्त्रीने पोथी घेतली व नवरा घरात नसतांना वाचावयास सुरुवात केली. सुमारे महिनाभर पोथी वाचल्यानंतर नवऱ्याची दारू सुटली व तोही दत्तभक्ती करु लागला.

● संसार कष्ट दूर होती ●

बेंगलोरहून मानसा शर्मा यांनी कळविले आहे...

‘मी तेलंगाणा मधील! माझी भाषा तेलगु! थोडेफार हिन्दी शिकलेली असल्याने, ‘**संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्र**’ वाचावयास सुरुवात केली. एकाही शब्दाचा अर्थ कळत नव्हता. पण दररोज ‘**संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्र**’ पूर्ण वाचायचे, असा नियम केला होता.

हळूहळू माहेरचे प्रॉब्लेम सुटले व संसार सुखाचा झाला. माझे लग्न झाले व मी बेंगलोरला आले. सासरीही माझे वाचन चालूच होते. सासरचेही सर्व प्रॉब्लेम सुटले. सासरी सर्व माणसे कन्नड बोलतात, हळूहळू मी पण कन्नड शिकले. आमच्या शेजारी एक फॅमिली रहात होती, या फॅमिलीला अनेक प्रॉब्लेम होते, घरात शांती नव्हती.

मी त्यांना सांगितले.....

''मराठी भाषेमध्ये, **'संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्र'** नावाची एक पोथी असून ती वाचल्याने संसार सुखाचा होतो. ''मी वाचू का तुमच्या घरामध्ये, **'संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्र'**!'' त्यांनी आनंदाने होकार दिला.

मी त्यांच्या घरी, **'संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्र'** वाचावयास सुरुवात केली. काही दिवसातच त्यांचे प्रॉब्लेम सुटले व ते सुखी झाले.

विशेष म्हणजे मी तेलगु! पोथी वाचली ती मराठी! व ज्यांच्या घरात वाचली ते कन्नड! तरीही ईश्वराने कृपा केली.

असाच अनुभव एका डॉक्टरांनी सांगितला. त्यांनी एका गुजराथी कुटुंबाला **'संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्र'** वाचावयास सांगितले. गुजराथी कुटुंबाने श्रद्धेने वाचले व त्यांच्या जीवनातील अडचणी दूर झाल्या.

● अडली कामे पूर्ण होती ●

सौ राधिका सप्रे ता. पनवेल (महाराष्ट्र) यांनी पत्र लिहिले आहे.

मला लहानपणापासून आध्यात्माची आवड आहे. मी SOTC त नोकरी करते. एका टूरचे बुकींग करण्याकरिता सौ. वनिता दीक्षित माझ्या ऑफिसमध्ये आल्या...!

वनिता बुक्सची मला ऐकून माहिती होती की, या प्रकाशनाने प्रकाशित केलेली आध्यात्मिक पुस्तके खूपच छान आहेत. म्हणून त्यांना, ''तुमचा व वनिता बुक्सचा काही संबंध आहे का?'' असे विचारताच त्यांनी, ''मीच स्वामी दत्तावधूतांची पुस्तके प्रकाशित करते.'' असे सांगितले. मला खूप आनंद झाला.

दुसऱ्या दिवशी त्यांनी पूर्ण पुस्तकांचा व पोथ्यांचा सेट मला आणून दिला. मला खूप खूप आनंद झाला. अनेक दिवसांची इच्छा पूर्ण झाली.

घरातील सर्वांनी पोथ्या व पुस्तके वाचावयास सुरुवात केली. जशी जशी पोथ्यांची पारायणे होऊ लागली, घरातील वातावरण प्रसन्न व आनंदमय होऊ लागले. घरात शांती नांदू लागली. डिव्हाईन एनर्जीने घर भरुन गेले आहे, असे वाटू लागले.

जमिनी संदर्भात एक महत्त्वाचे काम खूप वर्षे रखडलेले होते, ते व्हावे म्हणून आम्ही सारखे प्रयत्न करत होतो. आठ वर्षे प्रयत्न करुनही ते काम न झाल्याने घरात अशांती होती. आम्ही सर्व अस्वस्थ होतो व प्रयत्न करून थकलो होतो.

श्रीस्वामी दत्तावधूतांच्या पोथ्या व पुस्तके घरात आल्यानंतर सर्व कामे वेगाने होऊ लागली. समस्या सुटल्या. आठ वर्षे रखडलेले कामही पूर्ण झाले.

पोथ्या व पुस्तके म्हणजे ईश्वराने किंवा प्रभू दत्तात्रेयांनी मानवी जीवांना दिलेले वरदानच होय, असे मला वाटते. पुस्तके वाचावयास घेतली की हातातून खाली ठेवूच नये असे वाटते. पुस्तके वाचताना तहान-भूक विसरुन जायला होते. मन एकाग्र होऊन ईश्वरीय आनंदाचा अनुभव येतो. इतकी अप्रतिम पुस्तके छापल्याबद्दल सौ. वनिताताईंना खूप धन्यवाद!

ज्यांना ज्यांना मी ही पुस्तके व पोथ्या वाचावयास सांगितल्या त्या सर्वांनाही खूप चांगले अनुभव आले. त्यांच्या जीवनातील असंख्य प्रकारचे प्रॉब्लेम दूर झाले.

एका वाक्यात सांगायचे झाल्यास–

सदा सर्वदा उभा पाठिशी। दत्तगुरु भगवान्।।

कराया जगताचे । कल्याण।।

असा अनुभव येतो.

सौ. राधिका अक्षय सप्रे

पनवेल महाराष्ट्र

सद्भक्तांनी लाखो अनुभव कळविले. ते सर्व छापणे शक्यच नाही. सारांश रुपाने सांगायचे ठरवल्यास असे सांगता येईल की, पोथ्यांच्या वाचनाने जीवन बदलून जाते, जीवन आनंदमय होते, इच्छा पूर्ण होतात, मुलांची अभ्यासात प्रगति होते, आरोग्य सुधारते, स्वभावात सात्त्विकता येते, उत्पन्नाचे साधन प्राप्त होते, देवतांची दर्शने होतात, पूर्वजांचा उद्धार होतो, वास्तुदोषांचे निवारण होते. अशा सर्व गोष्टी केवळ श्री स्वामी दत्तावधूतांनी लिहिलेल्या पोथ्यांच्या वाचनाने प्राप्त होतात हे सद्भक्तांच्या अनुभवावरून दिसून येते. याहून जास्त काय लिहू!

माघ पौर्णिमा

९–२–२०२०

– प्रकाशक

ॐ वनिता ॐ

सव्विसाव्या आवृत्तीची प्रस्तावना

● शशिकान्त लेले यांचे दिव्य अनुभव ●

श्री दुर्गा त्रिशतीत राहती। महाकाली महालक्ष्मी महासरस्वती।।

शशिकान्त वा. लेले वय ८०, हे विलेपार्ले, मुंबई येथे राहतात. श्रीस्वामी दत्तावधूत यांनी लिहिलेल्या पोथ्या व पुस्तके भक्तिभावाने वाचतात. या पोथ्यांच्या वाचनाने त्यांना अनेक दिव्य अनुभव आले. आध्यात्मात प्रगती झाली. सुख, शांती, आनंद प्राप्त झाला. मनापासून ईश्वरभक्ती केल्यावर मनुष्य देवस्वरुप होतो याचे साक्षात् जिवंत उदाहरण म्हणजे लेलेकाका! आज २०२० साली ते परमानंदात विलेपार्ले येथे राहत आहेत. पोथ्या पुस्तके वाचत आहेत. प्रत्येक पोथीचे दिव्य अनुभव घेत आहेत. त्यांच्या असंख्य दिव्य अनुभवांपैकी काही खाली देत आहे.

चैत्र नवरात्र (मार्च/एप्रिल २०२०) सुरू होण्यापूर्वी दोन दिवस अगोदर लेलेकाका आपल्या मुलीच्या घरी विलेपार्ले, मुंबई येथे कॉटवर बसून **श्री दुर्गा त्रिशती** वाचत होते. अचानक पोथी व घर प्रकाशमय झाले व त्या प्रकाशातून महालक्ष्मी, महासरस्वती व महाकाली अशा देवता प्रकट झाल्या. लेलेकाकांना समाधी सदृश्य अवस्था प्राप्त झाली. त्यांचे देहभान हरपले, स्वत:च्या देहातून ते बाहेर पडले, व तिन्ही देवतांना नमस्कार केला.

टेलीपथी द्वारा संभाषण सुरू झाले. लेलेकाकांनी विचारले....

‘‘कसे येणे झाले?’’

तेव्हा तिन्ही देवतांनी पदर पुढे केला. लेलेकाकांचे जवळ त्यांना देण्यासाठी काहीही नव्हते पण त्यांनी सहज हात वर केला; तर हातात एक नारळ आला, तो त्यांनी एका देवीला दिला व परत हात वर केला तेव्हा हातात गजरे आले, तेही देवींना अर्पण केले. नंतर दोन्ही हात वर केले तर पाच-पाच फळे दोन्ही हातात आली, ते सर्व त्या देवींना अर्पण करताच त्या अदृश्य झाल्या.

त्या तिन्ही देवतांनी हिरवी साडी नेसली होती. कृतज्ञतेने लेलेकाकांनी आपल्या मुली-जावया बरोबर दुसऱ्या दिवशी महालक्ष्मी मंदिरात जाऊन तीन हिरव्या साड्या देवीला अर्पण केल्या. तेव्हा त्या साड्यांमधून प्रकाश बाहेर पडतांना दिसला.

या घटनेनंतर दहा दिवसांनी संध्याकाळी ८ वाजता लेलेकाका कॉटवर बसून श्रीस्वामी दत्तावधूत लिखित **संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्र** वाचत होते. ते उत्तराभिमुख बसलेले होते. वाचता वाचता अचानक तीव्र भावावेग उत्पन्न होऊन ते रडू लागले. आपण का रडत आहोत हे त्यांना कळत नव्हते. इतक्यात पोथीतून प्रकाश बाहेर येऊन पूर्ण खोली प्रकाशाने भरुन गेली व त्या प्रकाशातून राम, लक्ष्मण, भरत, शत्रुघ्न, सीता व हनुमान हे देव प्रकट झाले. त्यांनी लेलेकाकांना जवळ बोलावले. तात्काळ लेलेकाका आपल्या समाधी सदृश्य देहातून बाहेर पडले. देवतांच्या जवळ गेले. प्रत्येक देवाने त्यांना आलिंगन दिले व आशीर्वाद दिला. त्यानंतर ते आपल्या स्थूल देहात परत आले व सर्व दृश्य अदृश्य झाले.

एकदा सकाळच्या वेळी विलेपार्ले मुंबई येथील आपल्या घरामध्ये कॉटवर बसून लेलेकाका जप करत होते. अचानक, घर-दार, बिल्डींग, पार्ले मधील ओळखीचा परिसर सारे काही अदृश्य झाले. आपण दूर कुठेतरी शून्य लोकात किंवा

आकाशात आहोत असा अनुभव त्यांना आला. दूर अंतरावर पृथ्वी तरंगत होती. त्यांनी पृथ्वीला प्रार्थना केली. हे माते, ज्याप्रमाणे गणपतीने शिव-पार्वतीला प्रदक्षिणा केली त्याप्रमाणे तुझी प्रदक्षिणा करण्याची माझी इच्छा आहे.

पृथ्वीमातेने अनुमती दिली. एका क्षणात लेलेकाकांनी तीन पृथ्वी प्रदक्षिणा केल्या व डोळे उघडले तर ते आपल्या रुममध्ये कॉटवर ध्यानस्थ बसलेले होते.

जुलै/ऑगस्ट २०२०- पहाटे पाच वाजता देवी प्रकट झाली. तात्काळ लेलेकाका आपल्या स्थूल देहातून बाहेर पडले. त्यांना बरोबर घेऊन देवी उत्कर्ष मंडळ सदृश्य एका स्थानात गेली. एक खूप मोठे मंदिर होते. मोठे दरवाजे होते, एक खिडकी होती.

लेलेकाकांनी खिडकीतून आत पाहिले. सुमारे वीस फूट दूर अंतरावर गाभारा होता व तेथे रेणूकामाता, देवी अंबेजोगाई व जोगेश्वरीमाता गप्पा मारत होत्या. लेलेकाकांची चाहूल लागताच त्या तिन्ही देवता एकरूप झाल्या.

लेलेकाकांनी मंदिरात प्रवेश केला. मंदिर प्रमुख, नऊवारी साडी नेसलेल्या, कपाळावर मोठे गोल आकाराचे कुंकू लावलेल्या होत्या. त्यांनी लेलेकाकांना गाभाऱ्यात जाऊन पूजा करा असे सांगितले. लेलेकाका गाभाऱ्यात गेले व पूजा केली तर गाभाऱ्यातील प्रकाश अनेक पटींनी वाढला. बाहेर येऊन लेलेकाकांनी मंदिर प्रमुख स्त्रीला नमस्कार केला व वर पाहतात तर त्या स्त्रीची उंची वाढू लागली होती. त्या जगन्माता होत्या. जगन्मातेने लेलेकाकांना आशीर्वाद दिला व म्हणाली- ''हे प्रकटीकरण फक्त तुझ्या पुरतेच आहे.'' तेथून लेलेकाका हवेतून तरंगत घरी आले. त्यांचा स्थूलदेह कॉटवर शांतपणे झोपलेला होता.

● मणक्याचे दुखणे ●

प्रणाली जागडे (ता. सुधागड, जि. रायगड), हिच्या मणक्यामधून जोराने आवाज येत असे, तिच्या आसपास असणाऱ्या व्यक्तीलाही हा आवाज ऐकू जात असे. तिच्या आईला खूप काळजी वाटत असे. अनेक तज्ञ डॉक्टर्सना दाखवले, आयुर्वेदीक उपचार, मसाज, अशा उपचारांनी सुद्धा तिला बरे वाटले नाही. अनेक वर्षे हा प्रकार सुरू होता.

२०२० मध्ये **संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्र** वाचावयास सुरुवात केली. २-३ दिवसानंतर लक्षात आले की, मणक्यातून आवाज येण्याचे बंद झाले आहे. गेल्या आठ महिन्यात मणक्यातून आवाज आलेला नाही. म्हणून तिने हा अद्भुत अनुभव प्रकाशकांना कळविण्याचे ठरवले.

प्रकाशकांना अनुभव कळविण्यापूर्वी आणखी एक दिव्य अनुभव तिला आला. प्रसाद जागडे हा तिचा लहान भाऊ रोज रात्री किंचाळून उठत असे. झोपेत दचकत असे, आपल्या छातीवर कोणीतरी बसलं आहे असा भास त्याला होत असे. त्याच्या या त्रासामुळे घरातील कुणालाही शांत झोप येत नसे. या सर्व प्रकारामुळे तो अतिशय भित्रा झालेला होता. संध्याकाळी सहा वाजल्यानंतर तो घराबाहेर पडत नसे, त्याला खूप भीती वाटत असे. ही भयभीत अवस्था सकाळी ७ वाजेपर्यंत रहात असे. तो काळोखाला खूप भीत असे. प्रणालीने त्याला **संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्र** श्रद्धेने वाचावयास सांगितले व जितक्या जास्त वेळा वाचशील तितक्या लवकर अनुभव येईल असेही सांगितले. प्रसाद जागडे याने **संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्र** दररोज ५ वेळा वाचावयास सुरुवात केली. आठवड्याभरात त्याची सर्व भीती गेली, शांत झोप येऊ लागली. पिशाश्च सृष्टीचे

उपद्रव थांबले. रात्रीचा घरा बाहेर पडून तो कुठेही फिरू लागला. भीती निघून गेली. प्रणाली जागडेने हे दोन्ही अनुभव सप्टेंबर २०२० मध्ये आम्हाला कळविले.

श्री स्वामी दत्तावधूत यांच्या पोथ्या व पुस्तके वाचून असे दिव्य अनुभव अनेकांना येत असतात. हजारातील एखाद्या व्यक्तीचा अनुभव आमच्यापर्यंत पोहोचतो.

दसरा **– प्रकाशक**

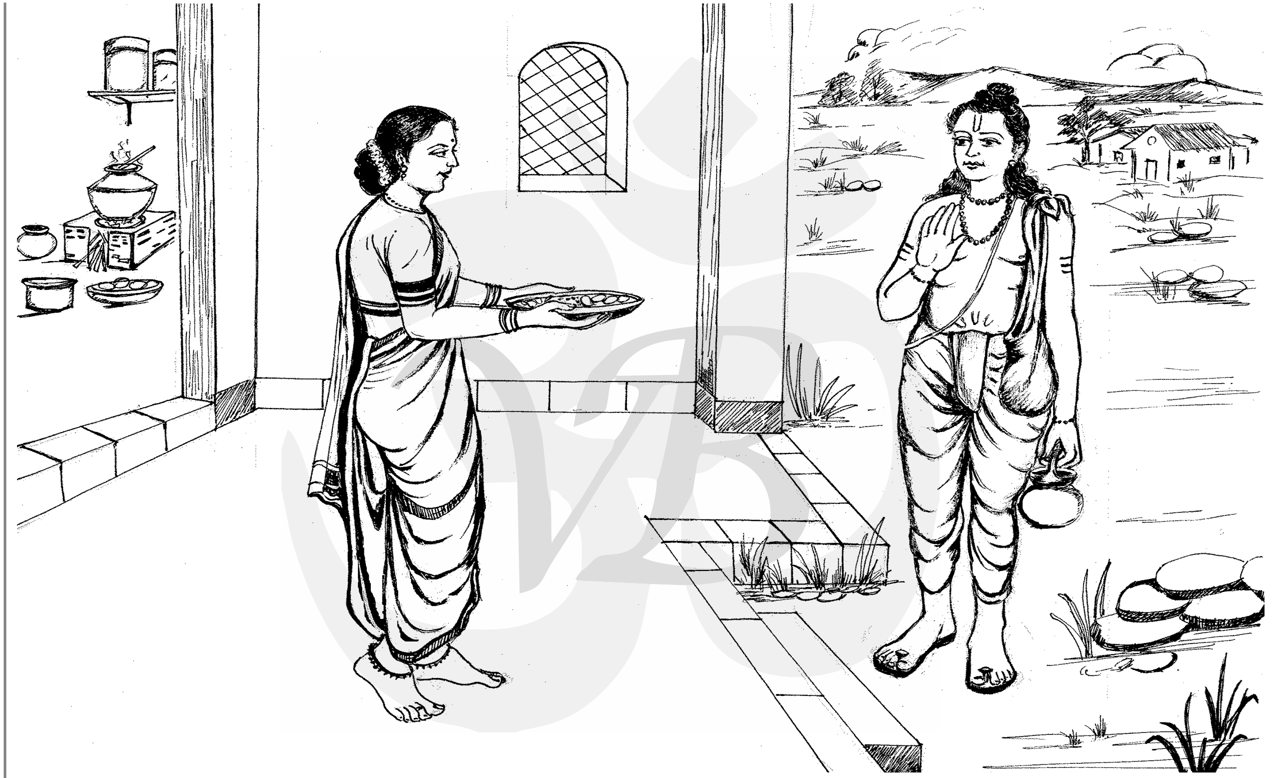
२५–१०–२०२० **ॐ वनिता ॐ**

अध्याय पहिला

श्री गणेशाय नमः। श्री सरस्वत्यै नमः। श्री गुरुभ्यो नमः ।।
श्रीपाद श्रीवल्लभ श्री नृसिंह सरस्वती दत्तात्रेयाय नमः ।।
ॐ द्राम् दत्तात्रेयाय नमः। ॐ नमो भगवते दत्तात्रेयाय।
अवधूत निरंजन दत्त। दिगंबरा दिगंबरा श्रीपाद वल्लभ दिगंबरा।।

।। ध्यानम् ।।

बालार्कप्रभमिन्द्रनीलजटिलं भस्माङ्गरागोज्ज्वलं।
शांतम् नाद विलीनचित्तपवनम् शार्दूलचर्माम्बरम् ।।
ब्रह्मज्ञै सनकादिभिः परिवृतं सिद्धैः समाराधितम् ।
दत्तात्रेय मुपास्महे हृदि मुदा ध्येयं सदा योगिभिः ।।

श्रीगुरुचरित्र पवित्र ग्रंथ। सिद्ध नामधारकाते सांगत। अनेक उद्धरिले भक्त। दिव्य ग्रंथाच्या पठणाने ।। १ ।। परी सांप्रत कली दारुण। जना न जमे पवित्राचरण। म्हणोनी गुरुदयाळ पूर्ण। मजला स्वप्नी सांगतसे ।। २ ।। श्रीगुरुचरित्र संक्षिप्त। लिही म्हणती मजप्रत । श्रवण पठणे निश्चित। कल्याण होईल सकलांचे ।। ३ ।। ऐसे सांगोनी गुप्त। होती पाहा स्वामी समर्थ। त्यांचे चरित्र अद्‌भुत। यथामति वर्णितो ।। ४ ।। अत्रि अनुसूया कारण। दत्तात्रेयाचे अवतरण। माहूरगडी राहून। अनंत लीला करीतसे ।। ५ ।। यदू, अलर्क, परशुराम । कार्तवीर्य, राजनन्दन। ऐसे शिष्य निर्माण। केले पाहा श्रीगुरुने ।। ६ ।। ॐ द्राम् ॐ बीजमंत्र। पठणे प्रकटे श्री दत्त। ऐसे माहात्म्य अद्‌भुत। श्री दत्ताचे आहे हो ।। ७ ।। अवतार येती आणि जाती। तैसी नोहे दत्तमूर्ती। सदा राहे पृथ्वीवरती । लोकोद्धार करावया ।। ८ ।। करावया जगदुद्धार। स्वये कष्टे विश्वंभर। श्री दत्तात्रेय अवतार। विविध रूपे राहतसे ।। ९ ।। अनेक रूपे घेवोनी। श्री दत्त संचरती जनी। जना सन्मार्ग दावोनी। मोक्षमार्गा लावीतसे ।। १० ।। त्याची रूपे अनंत। झाली असती पुढे होत। सर्व धर्मात श्री दत्त । विविध रूपे राहतसे ।। ११ ।। काशीमध्ये स्नान

करी। भिक्षा मागे कोल्हापुरी। माहूरगडी शयन करी। ऐसा महिमा जयाचा।। १२ ।। कधी मलंग वेषात । कधी साधू रूपात। कधी गौर वर्णात। फिरे दत्त महास्वामी।। १३ ।। कधी वृद्ध कधी कुमार। यती कधी दिगंबर। श्री दत्तरूप अगोचर। विविध रूपे फिरतसे।। १४ ।। पीठापूर ग्रामात। आपळराज–सुमती राहत। श्री दत्तात्रेयाते आराधित। मनोभावे करोनिया ।। १५ ।। तव एके दिनी अकस्मात। साधू रूपे येती दत्त। भिक्षांदेही म्हणत। दारी उभे राहोनिया।। १६ ।। सुमती भिक्षा वाढत। पोटभरी जेवा म्हणत। प्रसन्न होवोनी श्री दत्त। म्हणती काय हवे तुते।। १७ ।। सुमती म्हणे इच्छा एक। आहे सदैव मनात। विश्वोद्धारक श्री दत्त। पुत्र व्हावा मज तैसा।। १८ ।। तथास्तु म्हणे श्री दत्त। आणि तेथेचि होती गुप्त। दिव्य तेज फाकत । विस्मये ती पाहतसे।। १९ ।। पीठापूर आंध्र प्रदेशात। अवतार घेती श्री दत्त। श्रीपाद श्रीवल्लभ नाम होत। प्रसिद्ध जाणा दत्ताचे।। २० ।। सोळा वर्षांपर्यंत। माता पित्याते सुख देत। मग जाती हिमालयात। दर्शन द्याया भक्तांते।। २१ ।। तेथूनी येती वाराणसीत। काही काळ राहती गुप्त। येवोनी गोकर्ण क्षेत्रात। लोकोद्धार करिती ते।। २२ ।। तेथूनी कुरवपुरात। अंति

स्थायिक होत। दूरदुरोनी लोक येत। स्वामी दर्शना कारणे।। २३ ।। महिमा होई अमित। अन्नदान होई नित्य। कुरवपूर महासिद्ध। पीठ जाणा होतसे।। २४।। कुरवपुरी एक रजक। स्वामीते नित्य नमस्कारीत। एके दिनी त्यासी पुसत । काय हवे हो तुजलागी।। २५ ।। रजक म्हणे स्वामीप्रत । राजा व्हावे ऐसे वाटत। सुखी प्राणी या जगात। एकची असे राजा तो।। २६ ।। श्रीपाद श्रीवल्लभ म्हणत। राजा हो पुढील जन्मात। तो म्हणे दर्शन मजप्रत। पुढील जन्मात होईल का ।। २७ ।। स्वामी म्हणती तयाप्रत। मीही पुन्हा अवतरत। देईन दर्शन तुजप्रत। विश्वास ठेवी बोलाचा।। २८ ।। श्रीपाद श्रीवल्लभ समर्थ। कुरवपुरी राहत। लोकोद्धार करीत। अमित महिमा होतसे।। २९ ।। ऐसे परी कार्य करीत। भक्त इच्छा पुरवीत । जो जे मागे त्या ते देत। महास्वामी अवधारा।। ३० ।। श्रीगुरुचरित्र संक्षिप्त। सारभुत येथे पाहत । श्रीपाद श्रीवल्लभ समर्थ। कुरवपुरी प्रकटले।। ३१ ।।

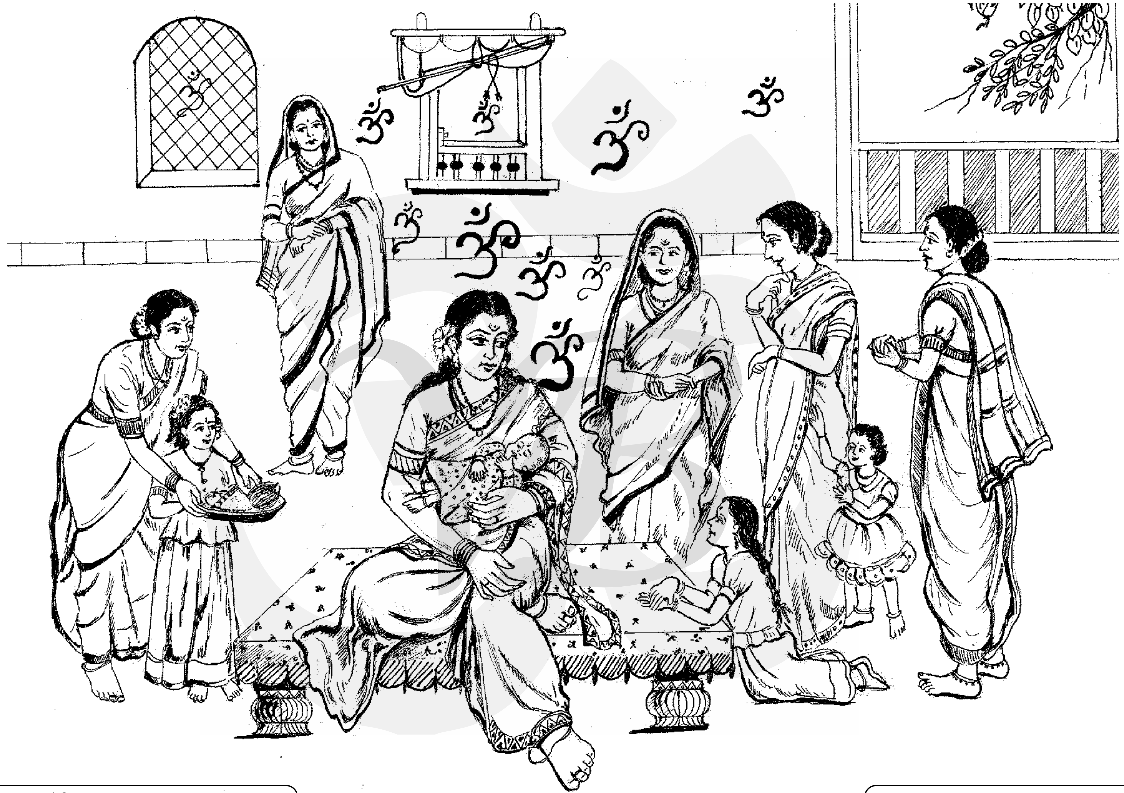
।। अध्याय पहिला।।

।। ओवी संख्या ३१ ।।

अध्याय दुसरा

श्री गणेशाय नमः । ॐ द्राम् दत्तात्रेयाय नमः ।।

कुरवपुरी राहती श्री दत्त । श्रीपाद श्रीवल्लभ समर्थ । अनेक लीला दावीत । लोकोद्धाराकारणे ।। १ ।। ऐसी काही वर्षे जात । मग म्हणती भक्तांप्रत । आम्ही आता होऊ गुप्त । येथोनिया अवधारा ।। २ ।। होऊ येथूनी गुप्त । जावोनी राहू कर्दळीवनात । काही काळ तप करीत । राहू आम्ही तेथवरी ।। ३ ।। नंतर पुन्हा परत । अवतार घेऊ महाराष्ट्रात । नृसिंह सरस्वती नामे प्रख्यात । होऊ आम्ही अवधारा ।। ४ ।। ऐसे सांगोनी भक्तांप्रत । कृष्णा नदीत होती गुप्त । श्रीशैल पर्वती प्रकटत । महास्वामी अवधारा ।। ५ ।। काही काळ राहोनी तेथ । कर्दळीवनी प्रवेशत । समाधी लावोनी बैसत । काही वर्षे तेथवरी ।। ६ ।। समाधिते विसर्जोनी । अवतार घेती श्रीपादमुनी । कारंजा ग्राम म्हणोनी । महाराष्ट्रात अवधारा ।। ७ ।। तेथे अवतार घेत । उपजता ॐ म्हणो लागत । लोक आश्चर्यचकित । म्हणती दिव्य बालक हे ।। ८ ।। न रडे न मागे काही । बालक ॐ म्हणत

राही । सदा हास्य करीत राही । ॐ ऐसे म्हणोनिया ।। ९ ।। दिवस रात्र ॐ म्हणत । ॐ ध्वनी गृही गुंजत । ॐ प्रकटला म्हणत । लोक विस्मये तेधवा ।। १०।। ऐसी जाती वर्षे सात । बालक ॐ राहे म्हणत । परी न काही बोलत । चिंतित होती सर्वही ।। ११ ।। इतरे जन जे बोलत । ते सर्व कळे बालकाप्रत । परी प्रत्युत्तरी ॐ म्हणत । आणिक काही बोलेना ।। १२ ।। अंति पुसती तयासी । सांग तू केव्हा बोलसी । बालक खूण करोनी त्यासी । सांगतसे ते अवधारा ।। १३ ।। खूण करोनी दावीत । मौजीबंधन करा म्हणत । उपनयन होता त्वरित । बोलेन आपण म्हणतसे ।। १४ ।। ऐसे ऐकोनी मातापिता । मौजीबंधन तत्त्वता । करो म्हणती निश्चिता । तयारी करो लागले ।।१५।। सुमुहूर्त पाहोनी उपनयन । केले पाहा मौजीबंधन । बालक वेदमंत्र म्हणोन । निज मौनाते सोडीतसे ।। १६।। सर्वां आश्चर्य वाटत । बालक पाहा वर्षे सात । वेदमंत्र म्हणो लागत । अवतार म्हणती दत्ताचा ।। १७ ।। तव नृसिंह सरस्वती । म्हणती सर्व लोकांप्रती । आम्ही संन्यासी असो यती । गृही न राहू निश्चये ।। १८ ।। ऐसे सांगोनी सर्वांप्रत । निघाले स्वामी हिमालयात । तेथे तप आचरीत । लोकोद्धाराकारणे ।। १९ ।। तेथूनिया पुन्हा परत । तीर्थयात्रा करीत करीत । औदुंबर

स्थान जेथ। तेथे येऊनी राहिले ।। २० ।। भिलवडी ग्रामा समिपत। औदुंबर स्थान प्रख्यात । आज जाहले असत। दत्तस्थान म्हणोनिया।। २१ ।। चार मास राहती तेथ। शक्ती ठेविती अमूप। पादुका तेथे स्थापित। जगदोद्धाराकारणे।। २२ ।। ते औदुंबर पादुका स्थान। आज प्रख्यात दत्त स्थान। मनोकामना होती पूर्ण। ऐसे तीर्थस्थान ते ।। २३ ।। उदर व्यथेने पीडित। ब्राह्मणा करिती व्याधिमुक्त। मूढा विद्वान करीत। ऐसा महिमा जयाचा।। २४ ।। माधव विप्रासी ब्रह्मज्ञान। देती स्वामी कृपा करोन। सायंदेवासी अभयदान। श्रीगुरुकृपे मिळतसे ।। २५।। भक्तांसी उपदेश देती । देह हा अनित्य म्हणती। धर्म करा म्हणूनी सांगती। मोक्षमार्गाते पावाया।। २६ ।। सर्व येथे राहणार। काही न येई बरोबर। सत्कर्म आणि सदाचार। हेचि जीवाचे सांगाती।।२७ ।। सायंदेव दत्तभक्त । कडगंची ग्रामी राहत । तयावरी कृपा बहुत । केली पाहा श्रीगुरुने ।।२८।। श्रीगुरु सायंदेवासी म्हणत । सदैव तुझ्या वंशात। दत्तभक्ती राहे नांदत । प्रिय भक्त आमुचा तू ।। २९ ।। सायंदेव महाभक्त। तयासी स्वामी सांगत। आम्ही तुमचे गावा समिपत। भविष्यकाळी वास करू ।।३०।। सायंदेवाचे वंशात । महाभक्त जन्मा येत । नाम सरस्वती असत । तया महाभक्ताचे ।।३१।। दत्तकृपा व्हावी प्राप्त । म्हणोनी जाई अरण्यात । तेथे भेटती महासिद्ध ।

शिष्य पाहा श्रीगुरुचे ।। ३२।। सरस्वतीसी म्हणती सिद्ध । तू लिही श्रीगुरुचरित्र। श्रीगुरु कथा त्यासी सांगत । महासिद्ध ते अवधारा ।। ३३।। श्रीगुरुंच्या दिव्य कथा । महासिद्धांनी लिहिल्या होत्या । घेऊनी हाती त्या ग्रंथा । चरित्र लिखाणा आरंभिले ।। ३४ ।। सरस्वती नामे तो भक्त । पिता गंगाधर असत । सरस्वती गंगाधर नामधारक । लिही चरित्र श्रीगुरुचे ।। ३५ ।। सायंदेवासी आश्वासीत । तव ग्रामा समिपत । गाणगापुरी राहू म्हणत । भविष्यकाळा माझारी ।। ३६।। सायंदेवासी आश्वासून । श्रीगुरु करिती प्रयाण । औदुंबर स्थानी येऊन । कृष्णा किनारी राहिले ।। ३७ ।। तया औदुंबर स्थानात। चार मास राहती श्री दत्त। तेथूनी पुढे निघत। लोकोद्धार करावया।। ३८ ।। तेथूनी पुढे निघती । नृसिंहवाडी स्थानी जाती। द्वादश वर्षे तेथे राहती। तप करिती ते देखा।। ३९ ।। श्रीगुरुचरित्र संक्षिप्त । दत्तलीला येथे पाहत। श्रीनृसिंह सरस्वती स्वामी समर्थ। औदुंबरी राहिले ।। ४०।।

|| अध्याय दुसरा ||

|| ओवी संख्या ४०||

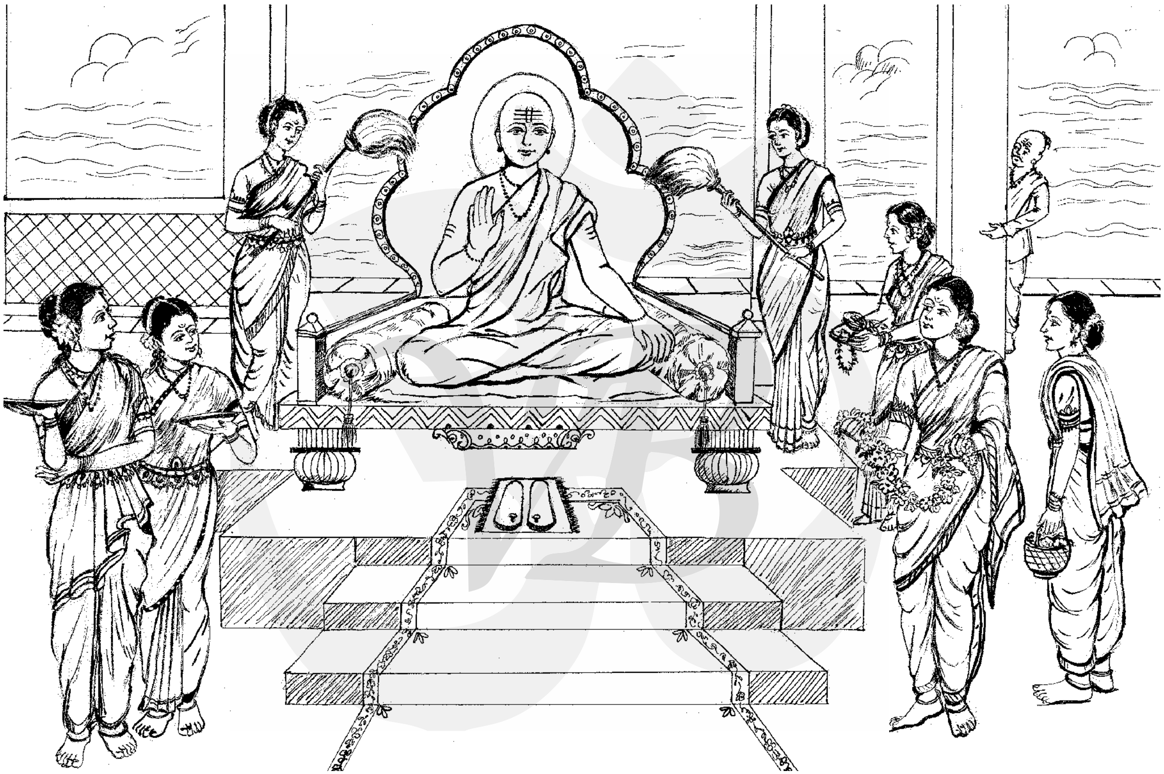
अध्याय तिसरा

श्री गणेशाय नमः। ॐ नमो भगवते दत्तात्रेयाय ॥

दत्तात्रेयो हरि कृष्णो। मुकुंदो आनंददायकः। मुनी दिगंबरो बालो। सर्वज्ञो ज्ञानसागरः ॥ १ ॥ श्रीनृसिंह सरस्वती। अमरापूर ग्रामा येती। कृष्णा नदीकिनारी राहती। औदुंबर तळी देखा ॥२॥ द्वादश वर्षे तेथे राहत। लोकोद्धारा तप करीत। अनेक लीला दावीत। भक्तरक्षणा कारणे ॥ ३ ॥ नृसिंहवाडी म्हणोन। आज प्रसिद्ध ते स्थान। सहस्त्रावधी भक्तजन। नित्य जाती दर्शना ॥ ४ ॥ मनोहर पादुका असत। जलयोगिनी सेवा करीत। देवदेवता पूजीत। ऐसे महास्थान ते ॥ ५ ॥ जगदोद्धाराकारण। नृसिंह सरस्वती दत्त आपण। विविध लीला दाखवोन। मनोरथ पुरविती भक्तांचे ॥ ६ ॥ अनेक लीला तेथे केल्या। आहेत गुरुचरित्री वर्णिल्या। महासिद्ध स्थान ये वेळा । नृसिंहवाडी आहे हो ॥ ७ ॥ संक्षिप्त असे हा ग्रंथ। परी काही लीला सांगत। श्रीगुरुचरित्र अद्‌भुत। कोणी वर्णो शकेना ॥ ८ ॥ अमरापूर ग्रामात। श्रीगुरु जाती भिक्षेप्रत। एक ब्राह्मण होता तेथ। दारिद्र्याने गांजलेला ॥ ९ ॥ घेवड्याचा वेल असत। शेंगा

त्यासी बहु लागत। तेणे उदरनिर्वाह करीत। ऐसे जीवन चालले ।। १० ।। त्याचे घरी भिक्षेसी जात। तो प्रेमे नेई गृहात। घेवड्याची भाजी वाढीत। तृप्त केले गुरुराया।। ११ ।। श्रीगुरु म्हणती तयाप्रत। तू होशील श्रीमंत। ऐसे म्हणोनी निघत। तेथूनी पुढे जावया।। १२ ।। गृहाबाहेर येत। घेवड्याचा वेल तोडीत। आणि निघोनी जात। स्वस्थानासी श्री स्वामी।। १३ ।। कुदळ घेवोनी हातात। ब्राह्मण मूळ खोदू लागत। तव गुप्तधन अकस्मात। त्यासी पाहा हो सापडले।। १४ ।। धनाचा हंडा मिळत। ब्राह्मण होई श्रीमंत। पिढ्या सात पुरोनी उरत। इतुके धन मिळे त्याते ।। १५ ।। श्री दत्त दयावंत। ऐसी लीला दावीत। दारिद्र्य भक्ताचे हरीत। करुणासागर श्रीगुरु ।। १६ ।। संतती, संपत्ती, आरोग्य। विद्या, ज्ञान, वैराग्य। आत्मज्ञान आणि योग। सर्वही मिळे भक्तांना ।।१७।। नृसिंह सरस्वती दत्त। औदुंबर तळी तप करीत। कृष्णा नदी समीप वाहत। नृसिंहवाडी माझारी।। १८ ।। एके दिनी एक भक्त । दुरोनी होता पाहत। कृष्णा नदी दुभंगत। देवता येती बाहेरी।। १९ ।। जलदेवता बाहेर येत। स्वामी पूजा करो लागत। भक्त होई विस्मित। अद्‌भुत प्रकार पाहोनिया।। २० ।। योगिनी स्वामीते पूजीत। दिव्य प्रकाश तेथे पसरत। श्रीगुरु रूप अद्‌भुत। भक्त तेव्हा पाहतसे।। २१ ।। नृसिंहवाडी स्थानात। बारा वर्षे श्रीगुरु राहत।

सिद्धस्थान अद्‌भुत । निर्माण केले तेथवरी ।। २२ ।। मनोहर पादुका स्थापित । त्याची पूजा करा म्हणत । पूर्ण होती मनोरथ । सद्‌भक्तांचे निश्चये ।।२३।। ऐसे म्हणोनी श्री दत्त । गाणगापुरी जावोनी राहत । नृसिंहवाडी स्थानात । अपार शक्ती ठेविली ।। २४ ।। नृसिंहवाडी स्थानात । चमत्कार होती नित्य । लोक भक्ती करीत । तेथे मनोहर पादुकांची ।। २५ ।। गेल्या सातशे वर्षांत । उद्धरिले लोक अनंत । अपार महिमा होत । आहे आजही तेथवरी ।। २६ ।। शिरोळ ग्रामीचा एक भक्त । पाच पुत्र त्याचे मरत । येवोनी नृसिंहवाडीत । पादुकाते सेवीतसे ।। २७ ।। पतिपत्नी पादुकाते सेवीत । पूजाअर्चा करिती नित्य । औदुंबर प्रदक्षिणा करीत । सेवा करीत राहिले ।। २८ ।। एक मास ऐसे करीत । श्रीगुरु स्वप्नी येत । पुत्र होईल म्हणत । अभय देती तिजलागी ।। २९ ।। प्रसन्न वदने गृही जात । पुत्र होई तिजप्रत । अति आनंदे वर्तत । होती पाहा तेथवरी ।। ३० ।। पुत्रासी झाली वर्षे सात । घाला आला अकस्मात । पुत्र झाला मृत । एके दिनी अवधारा ।। ३१ ।। मातापिता दु:खित । माता म्हणे आक्रंदत । श्रीगुरुनी दिधला वत्स । अल्पायुषी का झाला ।। ३२ ।। लोक तिसी समजावीत । परी ती काही न ऐकत । अपार दु:ख करीत । पुत्र

शवाते बिलगोनी ।। ३३ ।। तव श्रीगुरु समर्थ । साधू रूपे तेथे येत । म्हणती जा पादुकास्थानात । वर लाधला तुला जेथे ।। ३४ ।। पुत्र शवाते घेवोन । जाई नृसिंहवाडी स्थान । पादुकावरी शिर ठेवोन । अपार दु:ख करीतसे ।। ३५ ।। ऐसे करिता रात्र झाली । निद्रा तिसी लागली । स्वप्नी गुरुमूर्ती आली । काय दु:ख म्हणती ते ।। ३६ ।। पुत्र आहे जिवंत । उगाच दु:ख का करत । ऐसे ऐकोनी उठत । माता विस्मित होतसे ।। ३७ ।। पुत्राते पाहे जीवित । पतीसी उठवोनी दावीत । श्रीगुरुकृपा अद्भुत । म्हणोनी नमन करीतसे ।। ३८ ।। नृसिंहवाडी पादुकास्थान । अपार असे महिमान । अदृश्य रूपे नारायण । तेथे राहे सर्वदा ।। ३९ ।। म्हणोनी सरस्वती गंगाधर । सांगे गुरुचरित्र विस्तार । श्रोतया विनवी वारंवार । भजा भजा हो श्रीगुरुसी ।। ४० ।।

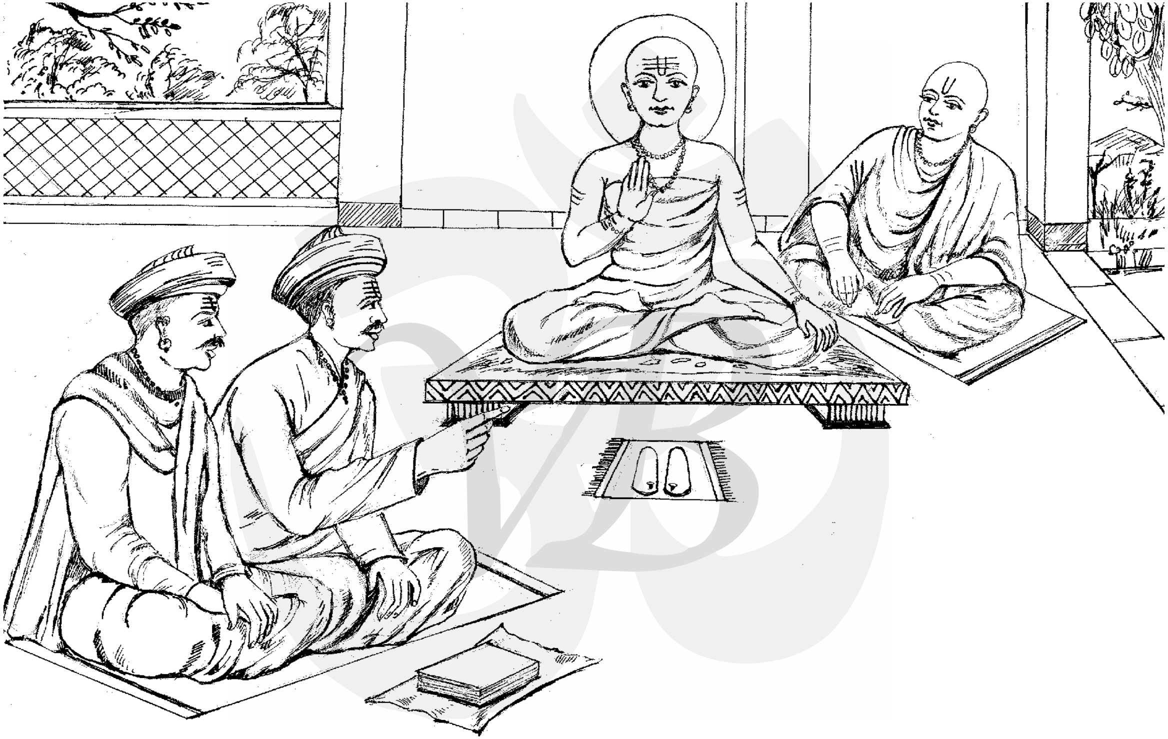
।। अध्याय तिसरा ।।

।। ओवी संख्या ४० ।।

अध्याय चौथा

श्री गणेशाय नमः । अवधूत चिंतन श्रीगुरुदेव दत्त ॥

श्रीगुरुचरित्र अमृत । प्राशिता अमर होती भक्त । श्रीगुरुचरित्र सुधारस । म्हणोनी नित्य सेवावा ॥ १ ॥ तया नृसिंहवाडीत । द्वादश वर्षे गुरु राहत । दीन जना उद्धरीत । कृपाकटाक्षे करोनिया ॥ २ ॥ असो नृसिंहवाडी सोडून । गुरु येती गाणगापूर स्थान । भीमा अमरजा संगम पाहोन । तप करिती ते त्या स्थळी ॥ ३ ॥ संगमी अनुष्ठान करीत । भिक्षेसी येती ग्रामात । एक ब्राह्मण होता तेथ । दारिद्र्याने गांजलेला ॥ ४ ॥ कधी कधी श्रीगुरुनाथ । त्याचे घरी भिक्षेसी जात । तो प्रेमे नेई गृहात । अति आदर करीतसे ॥ ५ ॥ एकदा त्या गृही जात । ब्राह्मण नसे गृहात । भार्या त्याची या म्हणत । पाट देई बैसावया ॥ ६ ॥ श्रीगुरुसी बैसवोनी । म्हणे पाहा ती ब्राह्मणी । आजी प्यावे फक्त पाणी । गृही काही असेना ॥ ७ ॥ तव म्हणती श्रीगुरुनाथ । म्हैस बांधली दारात । दूध देई मजप्रत । ऐसे म्हणती तियेला ॥ ८ ॥ श्री स्वामीसी ती म्हणत । वांझ म्हैस

ती असत । तव म्हणती श्रीगुरुनाथ । दोही आम्हा पुढे तू ।। ९ ।। ब्राह्मणी म्हैस दोहत । दोन हंडे दूध मिळत । अति आश्चर्य वाटत । पाहोनी लीला स्वामींची ।। १० ।। वांझ महिषी दूध देई । वार्ता सर्वा कळे ही । दर्शनासी गर्दी होई । श्रीनृसिंह सरस्वती स्वामींच्या ।। ११ ।। कुमसी नामे ग्रामात । एक यती होता राहत । त्रिविक्रम भारती असत । नाम त्या यतिरायाचे ।। १२ ।। स्वामी कीर्ति ऐकोन । निंदा करी आपण । म्हणे संन्याशासी महिमान । ऐसे हवे कशाला ।। १३ ।। स्वामी नृसिंह सरस्वती । आपुल्या भक्ता सांगती । जावे कुमसी ग्रामाप्रती । भेटू म्हणती यतीला ।। १४ ।। बैसोनिया पालखीत । त्या यतीच्या ग्रामा जात । यती दुरोनी पाहत । साष्टांग नमन करीतसे ।। १५ ।। रोज त्रिविक्रम भारती । मानसपूजा जी करिती । त्या रूपे नृसिंह सरस्वती । देती दर्शन तेधवा ।। १६ ।। पाहोनी इष्ट दैवत । मुनी स्वामीते नमस्कारीत । म्हणे तू साक्षात् दत्त । नररूपे राहतसे ।। १७ ।। ऐशा लीला अनंत । श्रीगुरु भक्तांसी दावीत । भक्तिमार्गाते वाढवीत । गाणगापुरी राहोनिया ।। १८ ।। त्रिविक्रम भारती । भजे नृसिंह सरस्वती । लोक बहु मान देती । महासाधू म्हणोनिया ।। १९ ।। दोन विद्वान पंडित । त्रिविक्रम भारतीसी म्हणत । आम्ही महापंडित । चारी वेद जाणतसो ।। २० ।। ग्रामोग्रामी फिरोन । अनेक पंडिता हारवोन । जयपत्रे घेवोन ।

आम्ही येथे आलोसे ।। २१ ।। तुम्ही महापंडित । ऐसे कळले आम्हाप्रत । वाद करावया वेदांत । म्हणोनी आम्ही आलोसे ।। २२ ।। आम्हासवे वाद करा । अथवा हार मान्य करा । विजयपत्र सत्वरा । लिहून द्यावे आम्हांसी ।। २३ ।। त्रिविक्रम भारती म्हणत । आम्ही संन्यासी असत । न जाणो वेदशास्त्रार्थ । काही न कळे आम्हांसी ।। २४ ।। मग हारीपत्र द्या लिहून । ऐसे म्हणती ब्राह्मण । यती म्हणे त्या लागोन । गाणगापुरी चलावे ।। २५ ।। तेथे असती श्रीगुरुवर । नृसिंह सरस्वती अवतार । हारीपत्र तया समोर । लिहून देईन तुम्हांसी ।। २६ ।। चला म्हणोनी उठत । ब्राह्मण बैसती पालखीत । त्रिविक्रम यती चालत । निघाले गाणग ग्रामासी ।। २७ ।। गाणगापुरासी येत । श्री स्वामीसी नमस्कारीत । त्रिविक्रम भारती म्हणत । श्री स्वामीसी तेधवा ।। २८ ।। वाद करण्या ब्राह्मण । आले पाहा दुरोन । पत्र मागती लिहून । हरलो ऐसे म्हणोनिया ।। २९।। श्रीनृसिंह सरस्वती । त्या ब्राह्मणाते पाचारिती । आढ्यतेने उभय येती । बैसती समोर स्वामींच्या ।। ३० ।। स्वामी तयासी म्हणत । विद्या विनयेन शोभत । वाद करोनी काय मिळत । लिहूनी कासया हवे तुम्हां ।। ३१ ।। आढ्यताखोर ब्राह्मण । नोळखिती श्रीगुरु लागोन । म्हणती द्या लिहून । हरलो म्हणोन दोघेही ।। ३२ ।। अथवा जिंका वादात । चारी वेद आम्हा पाठ । आम्हासवे शास्त्रार्थ ।

करोनी जिंका तुम्ही हो ।। ३३ ।। श्रीगुरु त्याते समजावीत। परी ते न ऐकत। वाद करा ऐसे म्हणत। पुन्हा पुन्हा तेथवरी ।। ३४ ।। इतुकिया अवसरी। श्रीगुरु देखती नरासी दुरी। एक मातंग अवधारी। जात होता तेधवा ।। ३५ ।। स्वामी त्याते पाचारिती। कोठला कोण विचारिती। तो म्हणे शेतावरती। चाललो काम करावया ।। ३६ ।। स्वामी शिष्यासी सांगत। रेषा भूमीवरी काढी सात। शिष्य रेषा काढीत। श्रोते पुढे अवधारा ।। ३७ ।। मातंगासी स्वामी म्हणत। एकेक रेष ओलांडीत। पुढे येई म्हणत। मातंग तैसे करीतसे ।। ३८ ।। पहिली रेषा लंघिता। स्तब्धता आली चित्ता। म्हणे मी भिल्ल पर्वता। बनराखा नाम माझे ।। ३९ ।। दुसरी रेषा लंघिता। बोलू लागे अनेक वार्ता। लोक विस्मित चित्ता। पाहो लागले स्वामीसी ।। ४० ।। तिसरी रेषा लंघिता। म्हणे आपण गंगासुत। का मजसी पाचारीत। ऐसे म्हणोनी पुसतसे ।। ४१ ।। चौथी रेषा लंघिता। म्हणे आपण शूद्र याती। जात होतो आपुले वृत्ती। स्वामी माते पाचारिले ।। ४२ ।। पाचवी रेषा लंघिता। म्हणे मी वैश्य आता। व्यापार उदीम तत्त्वता। सोमदत्त नाम माझे ।। ४३ ।। सहावी रेषा लंघिता। म्हणे मी क्षत्रिय ख्याता। अनेक पराक्रम कर्ता। गोदावरी नाम माझे ।। ४४ ।। सातवी रेषा लंघिता क्षण। म्हणे मी पूर्ण ब्राह्मण। वेदशास्त्र व्याकरण। सर्व काही जाणतसे ।। ४५।।

करा वाद मजसी म्हणत। मी आहे शब्दपंडित। सर्व वेद कंठस्थ। करोनी येथे आलोसे ।। ४६।। श्रीगुरु म्हणती त्यासी। हे ब्राह्मण आले चर्चेसी। यासवे वेद वादासी। तू करावे म्हणोनिया ।। ४७ ।। पाहोनी हा चमत्कार। पंडित कापती थरथर। करिती साष्टांग नमस्कार। श्रीगुरु नृसिंह स्वामीसी ।। ४८ ।। नमस्कार करोनी ब्राह्मण। गेले क्षमा मागोन । इकडे शूद्र होवोनी ब्राह्मण। लोकांसी तो म्हणतसे ।। ४९ ।। मी आहे ब्राह्मण। शिवो नका मज लागोन। हे सर्व पाहोन। जना विस्मय वाटतसे ।। ५० ।। स्वामी शिष्यांसी म्हणती। पाणी ओता शिरावरती। होईल सर्व विस्मृती। पुन्हा मातंग होईल तो ।। ५१ ।। ओतता जल डोक्यावर। सर्व पडला त्यासी विसर। करोनी स्वामीसी नमस्कार। शेतावरी तो जातसे ।। ५२ ।। श्रीगुरुचरित्र अद्‌भुत। येथे सांगे संक्षिप्त। दत्तावधूत आपुले चित्त। श्रीगुरुचरणी वाहतसे ।। ५३ ।।

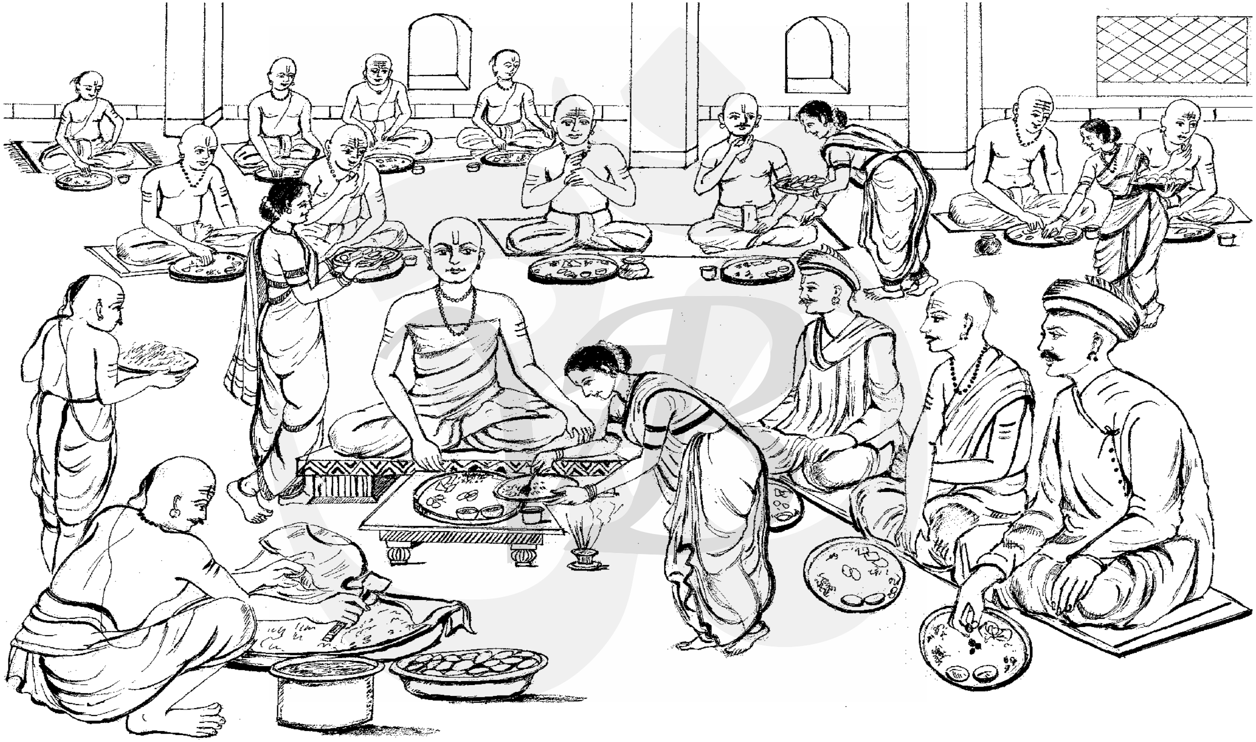
।। अध्याय चौथा ।।

।। ओवी संख्या ५३ ।।

अध्याय पाचवा

श्री गणेशाय नमः । ॐ दत्त परब्रह्माय स्वाहा ।।

दिगंबर मुने बाला । समर्था विश्वस्वामीने । परमहंसा महाशून्या । महेश्वासा महानिधे ।। १ ।। ॐ हंस हंसाय विद्महे। परमहंसाय धीमहि । तन्नो दत्त प्रचोदयात् ।।२।। ॐ शून्य शून्याय विद्महे। परमशून्याय धीमहि। तन्नो परब्रह्म प्रचोदयात् ।। ३।। ॐ दत्तात्रेयाय विद्महे। योगीश्वराय धीमहि। तन्नो दत्त प्रचोदयात् ।। ४ ।। असो गाणगापुरात। महिमा चंद्रकलेसम वाढत। सिद्धस्थान अद्भुत। प्रसिद्ध आज आहे हो ।। ५।। रोगी आणि व्याधिग्रस्त। तैसेची विविध समस्याग्रस्त। सेवा करोनी होती मुक्त। ऐसे अद्भुत स्थान ते ।।६।। महिमा तया त्रैमूर्तीची । सांगता शक्ती आम्हां कैची। काया धरोनी मानवाची। अद्भुत चरित्र केले हो ।। ७ ।। भक्त येती यात्रेसी । एको भावे भक्तीसी। श्रीगुरुदर्शन मात्रेसी। सकलाभिष्टे पूर्ण होती ।। ८ ।। दैन्य पुरुष होती श्रियायुक्त । वांझेसी पुत्र होत। आरोग्य मिळे भक्तांप्रत। श्रीगुरुते पाहता ।। ९।। माहूरगड

स्थानात। एक विप्र होता राहत। पुत्र त्याचा व्याधिग्रस्त। सर्व उपाय हरतसे ।। १०।। करिती अनेक उपचार। परी रोग दुर्धर। वैद्य आणि मंत्रोपचार। काही तेथे चालेना ।। ११ ।। रोग्याची पत्नी म्हणत। जाऊ गाणगापुरास। नृसिंह सरस्वती समर्थ। यतीवराते पाहावे ।। १२ ।। रोगी पतीसी घेवोन। येई स्वामी दर्शनाकारण। परी प्रवासाचा शीण। त्या रोग्याते साहेना ।।१३।। गाणगापुरी पोचत। श्री स्वामी संगमी असत। श्रीगुरुमूर्तीसी पाहत। परमानंदे डोलतसे ।। १४ ।। रोगी असे डोलीत। त्याते काढावे म्हणत। तव तो झाला मृत। पत्नी आकांत करीतसे ।। १५ ।। कळे स्वामींसी वर्तमान। चरणतीर्थ देवोन। प्रोक्षा म्हणती विप्रा लागोन। जिवंत होवोनी बैसला ।।१६।। सर्व करिती जयजयकार। नृसिंह सरस्वती ईश्वर। प्रकटला पाहा भूवर। नररूपाते धरोनिया ।।१७।। ऐसा महिमा अपरंपार। दीनदयाळ करुणासागर। बालमुकुंद भक्तोद्धार। करीत राहे सर्वदा ।।१८।। अनेक रूपे धरीत। दीन जनां उद्धरीत। भगवान् श्री दत्त। लोकोद्धारा कष्टतसे ।।१९ ।। त्याचा महिमा अनंत। कृपा त्याची अनंत। रूपे त्याची अनंत। अनंत नामे तयाची ।। २० ।। मानव जन्म महिमान। गुरु सांगती विस्तारोन। न करिता

परमार्थ साधन । पशु जन्म प्राप्त होतसे ।। २१ ।। ईश्वरी कृपा म्हणोन । प्राप्त होई मानव जन्म । दान–धर्म ईश्वर चिंतन । सफल जन्माते करितसे ।। २२ ।। प्रगति न करिता आध्यात्मात । तिर्यक योनी होई प्राप्त । पशु, पक्षी, प्राणी होत । ऐसे मनुष्य अवधारा ।। २३ ।। पहा विद्वान पंडित । जयपत्रे होते घेत । गर्विष्ठ आणि उन्मत्त । व्याघ्र जन्मा गेले ते ।। २४ ।। प्रथम झाले ब्रह्मसमंध । सहस्त्र वर्षे यातना भोगत । उपरी व्याघ्र जन्म मिळत । ऐशी झाली अधोगती ।। २५ ।। प्रगती करण्या आध्यात्मात । मानव जन्म होई प्राप्त । ही संधी दवडू नका व्यर्थ । श्रीगुरु म्हणती भक्तांना ।। २६ ।। विश्वोद्धाराकारण । सदैव कष्टे नारायण । अगाध त्याचे महिमान । कोणी वर्णो शकेना ।। २७ ।। असो गाणगापुरात । नित्य नूतन महिमा होत । दूरदुरोनी लोक येत । स्वामीदर्शना कारणे ।। २८ ।। नित्य होई अन्नदान । भक्त करिती आराधन । होई सहस्त्र भोजन । ऐसे नित्य चालतसे ।। २९ ।। भास्कर नामे विप्र । दारिद्र्ये असे पीडित । स्वामीसी भोजन करावे म्हणत । शिधा घेवोनी येतसे ।। ३० ।। तिघांसी पुरेल इतुके साहित्य । तो सवे घेवोनी येत । परी जव पाहत । असंख्य नित्य जेवताती ।। ३१ ।। रोज जेवती हजार । पाहोनी भ्याले अंतर । स्वामी भोजनाचा विचार । सोडोनी तो देतसे ।। ३२।।

ब्राह्मण तयासी म्हणत। सहस्त्र भोजन होई नित्य। स्वामीसी तू काय देत। म्हणोनी चेष्टा करताती ।। ३३ ।। स्वामी तयासी पाचारिती। शिधा त्याचा पाहती। स्वयंपाक करी म्हणती। ऐसे सांगती तयाला ।। ३४ ।। तिघांपुरते अन्न। तयार करी तो ब्राह्मण। स्वामी म्हणती आण। स्वयंपाक तुझा मज जवळी ।।३५।। कफनी त्यावरी टाकीत। वाढा म्हणती सर्वांप्रत। शिष्यांसी स्वामी म्हणत । साह्य करावे तयाला ।। ३६।। शिष्य साह्य करीत। पंगती उठो लागत। चार सहस्त्र जेवीत। ऐसा महिमा श्रीगुरुचा ।। ३७ ।। जलचरांसी देती अन्न। पक्ष्यांसी देती अन्न। होई अन्नपूर्णा प्रसन्न। ऐसा महिमा श्रीगुरुचा ।। ३८ ।। सिद्ध म्हणे नामधारकासी । गुरुचरित्र ऐसे परियेसी । याची निमित्ते बहुवसी। भक्त झाले श्रीगुरुचे ।। ३९ ।। म्हणौनी सरस्वती गंगाधर । सांगे गुरु चरित्र अपार । कथा ऐका मनोहर । सकलाभिष्टे प्राप्त होती ।। ४० ।।

।। अध्याय पाचवा ।।

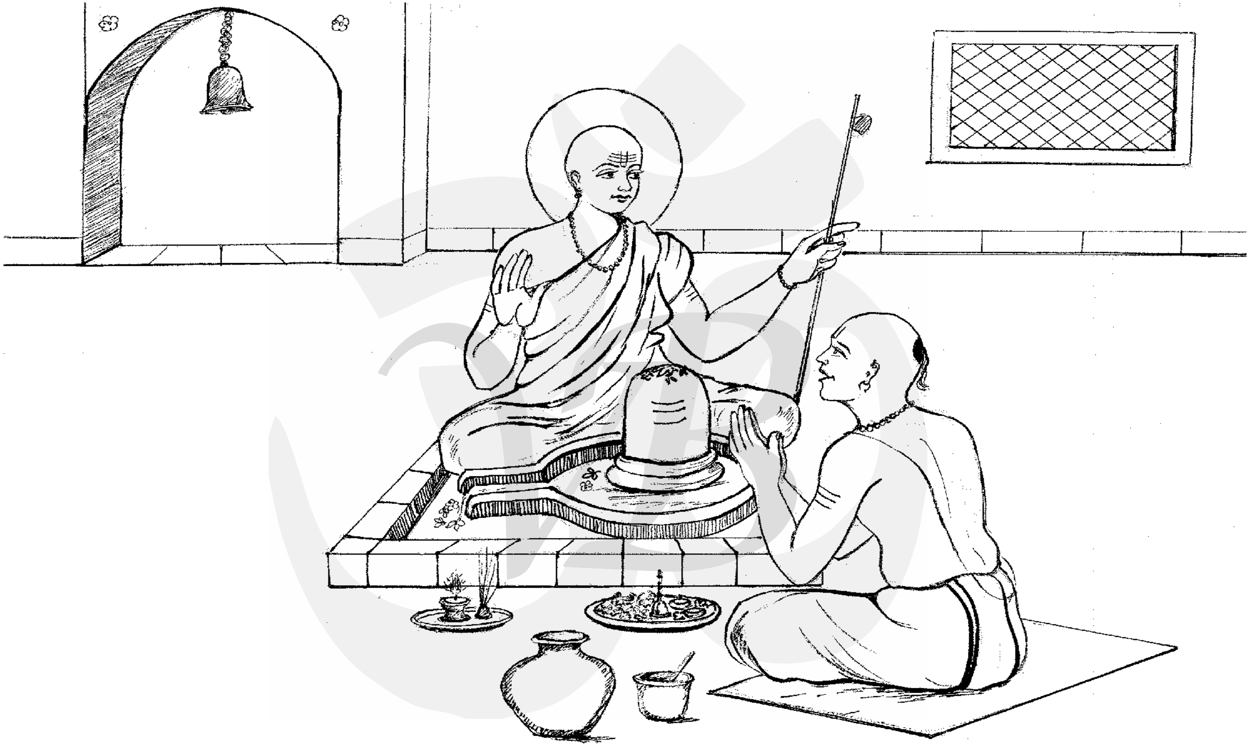
।। ओवी संख्या ४० ।।

अध्याय सहावा

श्री गणेशाय नम: । ॐ नमो सर्व सिद्धाय स्वाहा ।।

तया गाणगापुरात । महिमा नूतन होई नित्य । दूरदुरोनी लोक येत । श्रीगुरुदर्शना कारणे ।। १ ।। एक ब्राह्मण दर्शना येत । सवे पत्नी असत । वय वर्षे साठ असत । येवोनी नमी श्रीगुरुसी ।। २ ।। श्रीगुरु पुसती तियेसी । काय इच्छा मानसी । ती म्हणे पुढील जन्मासी । पुत्र व्हावा म्हणोनिया ।। ३ ।। जाहले वांझ या जन्मात । दूषण करिती समस्त । पुत्र व्हावा पुढील जन्मात । म्हणोनिया प्रार्थितसे ।। ४ ।। श्रीगुरु म्हणती तियेसी । कोण जाणे पुढील जन्मासी । याच जन्मी पुत्र कन्येसी । पावसी ऐसे करितो मी ।। ५ ।। वृद्धा म्हणे स्वामीसी । होत नाही विटाळासी । स्वामी म्हणती चिंता कायसी । आपण येथे असताना ।। ६ ।। त्याच रात्री होई विटाळशी । एक वर्षात कन्येसी । जन्म देई वृद्धा हर्षी । ऐसा महिमा श्रीगुरुचा ।।७।। नाम सरस्वती ठेवीत । श्रीगुरुसी ती म्हणत । नृसिंह केव्हा येत । उदरी माझ्या तवकृपे ।। ८ ।। हासोनी स्वामी म्हणत ।

पुढील वर्षी पुत्र होत। श्रीगुरुवचन यथार्थ। पुत्र झाला परियेसा।। ९ ।। ऐसा करुणेचा सागर। भक्त इच्छा पुरविणार। श्री दत्त दिगंबर। गाणगापुरी राहतसे।। १० ।। नरहरी नामे एक विप्र। स्वामी दर्शनासी येत। सर्वांगी असे कुष्ठ। शरण येई श्रीगुरुसी।। ११ ।। एक काष्ठ त्याते देत। म्हणती सेवी तयाप्रत। पाणी घाली नित्य। सेवा याची तू करी।। १२ ।। यासी जव येतील पर्ण। जाईल कुष्ठ संपूर्ण। ऐकोनी हे आश्वासन। विप्र घेई काष्ठाते।। १३ ।। संगमावरी जावोन। तेथे काष्ठ रोवोन। नित्य घाली स्नान। त्या काष्ठासी प्रेमाने।। १४ ।। ऐसे जाती दिवस सात। श्रीगुरु पाहावयासी येत। कमंडलू तीर्थ घालीत। मंत्रोनी त्या काष्ठासी।। १५ ।। तात्काळ पर्णे फुटत। औदुंबर वृक्ष दिसत। नृसिंह सरस्वती समर्थ। महिमा ऐसा जयाचा।। १६ ।। तात्काळ विप्राचे कुष्ठ जात। सुवर्ण देह त्याचा होत। नृसिंह स्वामी श्री दत्त। ऐशा लीला तयाच्या।। १७ ।। एकदा सायंदेवासी। घेवोनी जाती संगमासी। दावोनी वर्षा मायेसी। मन त्याचे पाहिले ।। १८ ।। म्हणती जाई ग्रामात। अग्नि घेवोनी ये परत। दोन सर्प पाठवीत। पथ दाखविण्या तया लागी ।। १९ ।। काशी महिमा सांगत। गुरुभक्ती करावी म्हणत। दिव्य दर्शन घडवीत। तया सायंदेवासी

।। २० ।। एक तंतुकार भक्त। स्वामी सेवा करीत। झाडणे सारवण करीत। आश्रमात राही तो ।। २१ ।। शिवरात्री पर्वासाठी। श्रीशैल यात्रेसी। जाती सर्व ग्रामवासी। भक्त तेथे राहिला ।। २२ ।। स्वामी म्हणती तयासी। तू का न गेलासी। तो म्हणे तुम्ही शिवची। असता जावे कशाला ।। २३ ।। शिवरात्रीचे दिवशी। स्वामी म्हणती तयासी। चल जाऊ श्री शैल्यासी। यात्रा पाहोनी येऊ या ।। २४ ।। तो म्हणे श्रीशैल दूर असत। पंधरा दिन चालाया लागत। आज शिवरात्र असत। कैसे पोचू म्हणतसे ।। २५ ।। त्यासी जवळ बोलावीत। पाय धरी म्हणती घट्ट। दुसरे क्षणी श्रीशैल पर्वतात। जावोनिया पोचले ते ।। २६ ।। स्वामी म्हणती भक्ताप्रत। तू जाई मंदिरात। भक्त जाई मंदिरात। शिवदर्शन करावया ।। २७ ।। मल्लिकार्जुन शिवलिंगात। श्रीनृसिंह सरस्वती दिसत। लोक त्यांचे दर्शन घेत। पाहोनी विस्मित होतसे ।। २८ ।। करूनी तेथे नमस्कार। परतोनी येई बाहेर। जेथे बैसले श्रीगुरुवर। तेथे येवोनी नमितसे ।। २९ ।। म्हणे आत तुम्हीच आहात। बाहेरही तुम्ही आहात। तुम्ही असता गाणगापुरात। लोक येथे येती का ।। ३० ।। स्वामी तया म्हणती। क्षेत्रमहिमा सांगती। तो म्हणे नृसिंह सरस्वती। मायेत मजला पाडू नको ।। ३१ ।।

तूच असससी परमेश्वर। भरोनी राहसी चराचर। ऐसे म्हणोनी नमस्कार। करी भक्त श्रीगुरुते ।। ३२ ।। नंदिनामा ब्राह्मण। सर्वांगी कुष्ठ श्वेत वर्ण। तुळजापुरा जावोन। तीन वर्षे आराधिले ।। ३३ ।। तीन संवत्सर उपवास। द्विज कष्टला बहुवस। निरोप झाला त्यास। चंदला परमेश्वरी जवळी जाणे ।। ३४ ।। जगदंबेचा निरोप घेवोनी। आला चंदला परमेश्वरी स्थानी। मास सात पुरश्चरणी। पुनरपी केले उपवास ।। ३५ ।। देवी त्यासी निरोप देत। गाणगापुरी जावे म्हणत। तेथे असती श्री दत्त। बरा तेथे होशील तू।। ३६ ।। विप्रासी क्रोध येत। म्हणे तू देवी असत। मनुष्यापासी का पाठवीत। ऐसे म्हणे देवीसी।। ३७ ।। पुन्हा देवी स्वप्नात येत। क्रोधे त्यासी म्हणत। तो नर नव्हे दत्त। जाई शरण तयालागी ।। ३८ ।। दुसरे दिनी प्रभाती। निघे गाणगापुरासी। प्रवास करोनी अष्टदिशी। गाणगापुरी पोचतसे ।। ३९ ।। दुरोनी श्रीगुरुसी नमस्कारीत। श्रीगुरु त्यासी म्हणत। देवीपासोनी मनुष्याप्रत। का आलासी नरवरा ।। ४० ।। ऐकोनी ऐसी मात। चरणी नमस्कार करीत। म्हणे तू ईश्वर असत। जाणिले मनींचे सर्वही ।। ४१ ।। श्रीगुरु म्हणती सायंदेवासी। न्यावे संगमी यासी। दूर टाका याच्या वस्त्रांसी। संगमी स्नान करवावे ।। ४२ ।।

नवी वस्त्रे द्या यासी । आणा मग गाणगापुरासी । ऐसे सांगोनी तयासी । संगमी देती पाठवोनिया ।। ४३ ।। जुनी वस्त्रे दूर टाकत । संगमी स्नान करीत । सुवर्ण देह होत । कुष्ठ गेले निघोनिया ।। ४४ ।। येई मग गाणगापुरात । श्री स्वामींचे स्तवन करीत । म्हणे तू त्रैमूर्ती साक्षात् । नररूपे अवतरला ।। ४५ ।। ऐसे अगाध महिमान । नित्य होई अन्नदान । ते गाणगापूर स्थान । अपार महिमा तेथींचा ।। ४६ ।। हिपरगी ग्रामात । नंदीनामे कवी असत । शिवावरी कवित्व करीत । पाच कवन नित्य करी ।। ४७ ।। लोक म्हणती तयाप्रत । नृसिंह सरस्वती श्री दत्त । त्यावरी करी काही कवित्व । ऐसे म्हणती तयाला ।। ४८ ।। तो म्हणे श्री शंकर । त्यासी अर्पिले जिव्हार । नृसिंह सरस्वती गुरुवर । नरस्तुती मी न करी ।। ४९ ।। ऐसे बोलूनी आपण । गेला शिवपूजे कारण । पूजा करिता ध्यान । लागले तया द्विजासी ।। ५० ।। लिंगस्थानी नृसिंह सरस्वती । बैसले तयासी दिसती । हासोनी त्याते म्हणती । माझी पूजा करितोसी का ।। ५१ ।। पाहोनी ऐसा चमत्कार । करी साष्टांग नमस्कार । म्हणे नृसिंह सरस्वती श्री शंकर । नररूपे अवतरला ।। ५२ ।। येवोनी गाणगापुरात । साष्टांग नमस्कार करीत । कवित्व करी नित्य । ऐसा महिमा श्रीगुरुंचा ।। ५३ ।।

गाणगापुरी श्रीगुरु राहत । दर्शना येती सात भक्त । सर्वही श्रीगुरुते म्हणत । यावे आमुच्या घरासी ।। ५४ ।। श्रीगुरु सर्वां हो म्हणती । सर्वही आपुल्या घरा जाती । पुन्हा कालांतरे मिळती । म्हणती श्रीगुरु घरी आले ।। ५५ ।। आठ रूप झाले आपण । अपार महिमा नारायण । साता ठायी गेले आपण । गाणगापुरीही होतेची ।। ५६ ।। श्रीगुरु नृसिंह सरस्वती । अवतरला असे त्रैमूर्ती । गाणगापुरी वास करिती । आता असे प्रत्यक्ष ।। ५७ ।। किती वर्णावा महिमा । जेथे वेदांची झाली सीमा । लक्षावधी भक्तजना । उद्धरिले पाहा श्रीगुरुने ।। ५८ ।। गाणगापूर संगम मार्गात । शेतकरी एक राहत । नमस्कार करी नित्य । श्रीगुरु जाता संगमी ।। ५९ ।। श्रीगुरु एकदा म्हणत । काय आहे तुझ्या मनात । तो म्हणे शेतात । विपुल धान्य पिकावे ।। ६० ।। श्रीगुरु म्हणती तयाप्रत । कापोन टाकी शेत । विस्मये पाही भक्त । काय करावे म्हणोनिया ।। ६१ ।। परी क्षणात सावरोन । म्हणे आज्ञा प्रमाण । टाकी शेत कापोन । वेडा म्हणती लोक त्याते ।। ६२ ।। परी घडले विपरीत । ते रात्री अति वर्षा होत । सर्वांचे पीक होई नष्ट। वाचले पीक भक्ताचे ।। ६३ ।। कापलेल्या शेतात । अठरा पट धान्य होत । ज्वारी वाटे लोकांत । ओला दुष्काळ म्हणोनिया ।। ६४ ।। ऐसा अगाध

महिमा। वर्णिता होई सीमा। एकेक ईश्वरी महिमा। नृसिंह स्वामी सरस्वतींची ॥ ६५ ॥ म्हणोनी सरस्वती गंगाधर। करी श्रोत्यांसी नमस्कार। नृसिंह सरस्वती गुरुवर। श्री दत्त पाहा प्रकटले ॥ ६६ ॥

॥ अध्याय सहावा ॥

॥ ओवी संख्या ॥ ६६ ॥

अध्याय सातवा

श्री गणेशाय नमः । ॐ द्राम् दत्तात्रेयाय नमः ।।

हे दत्तात्रेया गुरुवर्या । मजवरती करी तू दया । सद्भक्तांसी सदया । अन्नवस्त्राते देई तू ।। १ ।। तैसेचि देई सद्गुण । देई सद्गुरु दर्शन । करुणामय ज्यांचे जीवन । लोकोद्धारार्थ अवतरले ।। २ ।। तया गाणगापूर ग्रामात । वीस वर्षे श्रीगुरु राहत । भीमा अमरजा संगम स्थानात । तप केले श्रीगुरुने ।। ३ ।। श्रीपाद श्रीवल्लभ अवतारात । रजक एक सेवा करीत । पुनर्जन्मात राजा होत । श्रीगुरु म्हणती तयासी ।। ४ ।। तो बिदरचा राजा होत । श्री स्वामींच्या दर्शनासी येत । काय रजका कैसा असत । श्रीगुरु म्हणती तयाला ।। ५ ।। राजाते पूर्वजन्म आठवत । म्हणे श्रींची कुरवपुरात । सेवा केली म्हणोनी या जन्मात । राजा होवोनी जन्मलो ।। ६ ।। जेथे श्रींची स्थाने असत । भूमी राजा दान करीत । औदुंबर, नृसिंहवाडीस । ग्रामोत्पन्न दान देतसे ।। ७ ।। तैसेचि गाणगापुरात । विपुल दान राजा देत । ब्राह्मण वस्ती वसवीत । श्री गुरुसेवा करावया ।। ८ ।।

रोगी आणि व्याधिग्रस्त। तैसेचि विविध समस्याग्रस्त। सेवा करोनी होती मुक्त। ऐसे अद्भुत स्थान ते।। ९ ।। आजही गाणगापूर स्थान। असे दिव्य महिमा संपन्न। लाखो लोक दर्शनाकारण। प्रतिवर्षी जाती ते स्थळी।। १० ।। प्रभू दत्त त्या स्थानात। वीस वर्षे स्वये राहत। लोककल्याण कारणार्थ। शक्ती तेथे ठेविती ।। ११ ।। यश, कीर्ति, धन, मान। आरोग्य, ज्ञान, समाधान। सिद्धी, तप, साधन। प्राप्त भक्ता होतसे।। १२ ।। ऐसे अद्भुत स्थान। केले जगदोद्धारार्थ निर्माण। आणि स्वये आपण। कर्दळीवनात गेले ते।। १३ ।। स्वामी नृसिंह सरस्वती। सर्व भक्ता पाचारिती। कर्दळीवनात जाऊ म्हणती। गुप्त व्हावया कारणे।। १४ ।। पादुका स्थापिती तेथ। निर्गुण पादुका त्या म्हणत। आणि तेथोनी निघत। नृसिंह स्वामी सरस्वती।। १५ ।। गाणगापुराहुनी निघत। सांगाती असती चार भक्त। श्रीशैल पर्वती येत। मल्लिकार्जुनाते पाहावया।। १६ ।। काही दिन तेथे राहत। मग भक्तांसी सांगत। जावे तुम्ही आता परत। कर्दळीवनात जातो मी ।। १७ ।। ऐसे म्हणोनी श्री दत्त। कृष्णा नदीकिनारी येत। कर्दळी पानावरी बैसत। कृष्णा नदी माझारी।। १८ ।। आश्चर्ये पाहती भक्त। जलावरी श्रीगुरु तरंगत। पानावरी बैसोनी जात।

पैलतीरासी श्री स्वामी ।। १९ ।। कर्दळीपर्णी बैसोनी। तरंगत जाती कृष्णेमधुनी। पैलतीरा जावोनी। हात दाविती भक्तांना ।। २० ।। दोन पावले पुढे जात। आणि पाहा होती गुप्त। ऐसी लीला अद्‌भुत। भक्त विस्मये पाहती ।। २१ ।। नृसिंह स्वामी सरस्वती। कर्दळीवनात गुप्त होती। सातशे वर्षे पूर्ण होती। या घटनेसी अवधारा ।। २२ ।। कली पाच सहस्त्र एकशे एक। एकोणीसशे एकवीस शालिवाहन शक। प्रमाथी नाम संवत्सरात। ग्रंथ पूर्ण झाला हा ।। २३ ।। श्री दत्त आज्ञे करोन। होई ग्रंथ निर्माण। भाविका ताट भरोन। अमृत पाहा वाढले ।। २४ ।। औदुंबर, नृसिंहवाडी, गाणगापूर। दत्त तीर्थे मनोहर। लाखो लोकांचा उद्धार। आजही तेथे होतसे ।। २५ ।। आजही होती चमत्कार। व्याधि कष्ट होती दूर। श्री नृसिंह सरस्वती गुरुवर। कार्य त्याचे करीतसे ।। २६ ।। ऐशा लीला अनंत। येथे पाहिल्या संक्षिप्त। दत्तावधूत लीन होत। सद्‌गुरु चरणी सर्वदा ।। २७ ।। संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्र। ग्रंथ येथे पूर्ण होत। सद्‌भक्तांचे मनोरथ। पूर्ण होती निश्चये ।। २८ ।। देवतांची कृपा होत। सिद्धांची दर्शने होत। परमार्थी प्रगती होत। पठणे नित्य ग्रंथाच्या ।। २९ ।। अडली कामे पूर्ण होत। संसार कष्ट दूर

होत। भाविकांसी मोक्ष प्राप्त। ग्रंथ पठणे होतसे ।। ३० ।। मार्गशीर्ष शुक्ल पक्षात। गुरुवार अष्टमी असत। दत्तजयंती समिपत। ग्रंथ पूर्ण होतसे ।। ३१।।

।। अध्याय सातवा ।।

।। ओवी संख्या ३१ ।।

।। इति श्री दत्तावधूत विरचित संक्षिप्त श्रीगुरुचरित्र ग्रंथ समाप्त ।।

एकूण ओवी संख्या ३०१